

ตัวบทหะดีษ

40 หะดีษ

ของอิมามอัน-นะวะวีย์

อาบิรุ สบิลา
แปลและเรียบเรียง

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

สารบัญ

หัวข้อ	หน้า
หน้าที่ที่ 1 การงานทั้งหลายขึ้นอยู่กับเจตนา	5
หน้าที่ที่ 2 ลำดับขั้นของศาสนา	6
หน้าที่ที่ 3 หลักการของอิสลาม	9
หน้าที่ที่ 4 ขั้นตอนของการสร้าง	10
หน้าที่ที่ 5 ห้ามอุตริในศาสนา	12
หน้าที่ที่ 6 ออกจากสิ่งที่คลุมเครือ	13
หน้าที่ที่ 7 การตัดเตือนคือเสาหลักของศาสนา	14
หน้าที่ที่ 8 ชีวิตและทรัพย์สินมุสลิมเป็นสิ่งต้องห้าม	15
หน้าที่ที่ 9 ห้ามการชักถามที่มากเกินไปและการเคร่งที่เกินไป	16
หน้าที่ที่ 10 สาเหตุของการตอบรับดุอาอ์	17
หน้าที่ที่ 11 จงละทิ้งสิ่งที่ท่านเคลือบแคลงสงสัย	18
หน้าที่ที่ 12 หมกมุ่นอยู่กับสิ่งที่เป็ประโยชน์	19
หน้าที่ที่ 13 ส่วนหนึ่งจากความสมบูรณ์ของการศรัทธา	20
หน้าที่ที่ 14 เมื่อไรอนุญาตให้หลังเลื่อมมุสลิมได้ ?	21
หน้าที่ที่ 15 การให้เกียรติแขกผู้มาเยือน	22
หน้าที่ที่ 16 ห้ามบันดาลโทษ	23
หน้าที่ที่ 17 มีความเมตตาต่อสัตว์	24
หน้าที่ที่ 18 จรรยา มารยาทที่ดีงาม	25
หน้าที่ที่ 19 การศรัทธาต่อกฎสวรรค์	26
หน้าที่ที่ 20 ความละเอียดเป็นส่วนหนึ่งของการศรัทธา	28
หน้าที่ที่ 21 การยืนยัดบนความถูกต้องคือแก่นแท้ของอิสลาม	29
หน้าที่ที่ 22 เส้นทางสู่สวรรค์	30
หน้าที่ที่ 23 คุณความดีที่ครอบคลุม	31
หน้าที่ที่ 24 ส่วนหนึ่งจากความกรุณาของอัลลอฮ์ต่อมนุษย์	32
หน้าที่ที่ 25 ความประเสริฐของการรำลึกถึงอัลลอฮ์	34

หัวข้อ	หน้า
หะดีษที่ 26 ความหลากหลายของหนทางการทำความดี	36
หะดีษที่ 27 นิยามของความดีและความชั่ว	37
หะดีษที่ 28 การเชื่อฟังและปฏิบัติตาม	39
หะดีษที่ 29 บรรดาประตูของความดีงาม	40
หะดีษที่ 30 การหยุดตรงที่ขอบเขตของอิสลาม	42
หะดีษที่ 31 การใช้ชีวิตอย่างสมณะในโลกนี้	43
หะดีษที่ 32 อย่าก่อความเดือดร้อนแก่ผู้อื่นและจงอย่าก่อความเดือดร้อนซึ่งกันและกัน	44
หะดีษที่ 33 การแสดงพยานหลักฐานจำเป็นสำหรับผู้เป็นโจทก์	45
หะดีษที่ 34 การเปลี่ยนแปลงสิ่งชั่วช้าเป็นสิ่งจำเป็น	46
หะดีษที่ 35 มุสลิมคือพี่น้องของมุสลิม	47
หะดีษที่ 36 จัดการกิจธุระของพี่น้องมุสลิม	48
หะดีษที่ 37 ส่งเสริมให้ประกอบกรรมดี	50
หะดีษที่ 38 ผลตอบแทนของการเป็นปรปักษ์ต่อบรรดาคนรักของอัลลอฮ์	51
หะดีษที่ 39 การไม่เอาผิดเนื่องจากความผิดพลาดและหลงลืม	52
หะดีษที่ 40 จงอยู่บนโลกนี้เสมือนคนแปลกหน้า	53
หะดีษที่ 41 ปฏิบัติตามนบี ﷺ	54
หะดีษที่ 42 การอภัยโทษที่ท่วมทับของอัลลอฮ์	55

الأعمال بالنيات

عن أمير المؤمنين أبي حفص عمر بن الخطاب رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله ﷺ يقول :

"إنما الأعمال بالنيات ، وإنما لكل امرئ ما نوى ، فمن كانت هجرته إلى الله ورسوله فهجرته إلى الله ورسوله ، ومن كانت هجرته لدنيا يصيبها أو امرأة ينكحها فهجرته إلى ما هاجر إليه"

رواه إماما المحدثين، أبو عبد الله محمد بن إسماعيل بن إبراهيم بن المغيرة بن بردزبه البخاري، وأبو الحسين مسلم بن الحجاج بن مسلم القشيري النيسابوري في صحيحيهما اللذين هما أصح الكتب المصنفة.

ความว่า: จากท่านอุมัรมุฮัมมัด บินนุ อับดุลอะซีส ได้เล่าว่า: ฉันได้ยินท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวว่า:

"แท้จริงการงานทั้งหลายนั้นขึ้นอยู่กับเจตนา และแท้จริงสำหรับทุกคนนั้นคือสิ่งที่เขาได้ตั้งใจเจตนาไว้ ดังนั้น ผู้ใดก็ตามที่การอพยพของเขามีเจตนาเพื่ออัลลอฮ์และเราะสูลของพระองค์ ดังนั้นการอพยพของเขาก็จะเป็นไปเพื่ออัลลอฮ์และเราะสูลของพระองค์ และผู้ใดก็ตามที่การอพยพของเขาเพื่อโลกนี้ที่เขาจะได้รับ หรือเพื่อผู้หญิงที่เขาจะแต่งงานด้วย ดังนั้นการอพยพของเขาก็จะเป็นไปตามความประสงค์ที่เขาได้อพยพ"

หน้าที่รายงานโดยสองอิมามของบรรดานักวิชาการหน้าที่ นั้นคือท่านอับดุลลาฮ์ มุหัมมัด บินนุ อิสมาอีล บินนุ อิบรอฮีม บินนุ อัล-มุสรีเราะฮ์ บินนุ บัรดิซบะฮ์ อัล-บุคอรี¹ และท่านอับนุ อัล-หุสัยน มุสลิม บินนุ อัล-หัจญัจญ์ บินนุ มุสลิม อัล-กุซัยรีย อัล-นัยสาบีย² ในหนังสือเศาะหิห์ของท่านทั้งสองซึ่งเป็นหนังสือที่ประพันธ์ที่มีความถูกต้องมากที่สุด.

¹ อัล-บุคอรี, อัล-ญามิอ, ภาค: ไม่ระบุ, บท: ไม่ระบุ, เลขที่: 1. และสำนวนหน้าที่นี้เป็นของท่าน.

² มุสลิม, อัล-ญามิอ, ภาค: อัล-อิมาระฮะฮ, บท: คำกล่าวของท่านนบี "แท้จริงการงานทั้งหลายขึ้นอยู่กับเจตนา", เลขที่: 1907.

مراتب الدين

عن عمر رضي الله عنه أيضاً قال :

"بينما نحن جلوس عند رسول الله ﷺ ذات يوم ، إذ طلع علينا رجل شديد بياض الثياب ، شديد سواد الشعر ، لا يرى عليه أثر السفر ولا يعرفه منا أحد . حتى جلس إلى النبي ﷺ ، فأسند ركبتيه إلى ركبتيه ، ووضع كفيه على فخذيه ، وقال : يا محمد أخبرني عن الإسلام . فقال رسول الله ﷺ : " الإسلام أن تشهد أن لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله ، وتقيم الصلاة ، وتؤتي الزكاة ، وتصوم رمضان ، وتحج البيت إن استطعت إليه سبيلاً " قال : صدقت .

فعجبنا له يسأله ويصدقه !

قال : فأخبرني عن الإيمان .

قال : " أن تؤمن بالله وملائكته وكتبه ورسله واليوم الآخر وتؤمن بالقدر خيره وشره " .

قال : صدقت .

قال : فأخبرني عن الإحسان .

قال : " أن تعبد الله كأنك تراه ، فإن لم تكن تراه فإنه يراك " .

قال : فأخبرني عن الساعة .

قال : " ما المسؤول عنها بأعلم من السائل " .

قال : فأخبرني عن أماراتها .

قال : " أن تلد الأمة رببتها ، وأن ترى الحفاة العراة العالة رعاء الشاء يتطاولون في البنيان " .

ثم انطلق ، فلبثت ملياً ، ثم قال : " يا عمر أتدري من السائل ؟ " .

قلت : الله ورسوله أعلم .

قال : " فإنه جبريل أتاكم يعلمكم دينكم " .

رواه مسلم .

ความว่า: จากท่านอุมัร رضي الله عنه ได้เล่าว่า:

"วันหนึ่ง ในขณะที่พวกเรากำลังนั่งอยู่กับท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ ทันใดนั้นก็มีชายคนหนึ่งสวมเสื้อผ้าที่ขาว โพน มีผมที่ดำสนิท และไม่เห็นร่องรอยของการเดินทาง ได้ปรากฏขึ้นมายังพวกเรา และไม่มีผู้ใดเลยในหมู่พวกเราที่รู้จักเขา จนในที่สุดเขาได้เข้ามานั่งที่ท่านนบี ﷺ แล้วเขาก็เอาเข้าทั้งสองข้างของเขาย่นกับเข้าทั้งสองข้างท่านนบี ﷺ และได้วางมือของเขabenขาของท่านนบี ﷺ แล้วเขาก็กล่าวขึ้นว่า "โอ้มุหัมมัดเอ๋ย จงบอกให้ฉันรู้เกี่ยวกับอิสลามเถิด?" แล้วท่านเราะสูลุลลอฮ์ ก็กล่าวว่า: อิสลามคือ

- การที่ท่านกล่าวปฏิญาณว่า "ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพยกย่องนอกจากอัลลอฮ์ และมุหัมมัดนั้นเป็นเราะสูลของอัลลอฮ์"
- การที่ท่านดำรงไว้ซึ่งการละหมาด
- จ่ายซะกาต
- ถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน
- และไปประกอบพิธีหัจญ์ ณ บัยติลละฮ์ หากท่านมีความสามารถเดินทางไปได้.

เขากล่าวว่า "จริงอย่างที่ท่านพูด"

(ท่านอุมัรกล่าวว่า) ดังนั้นพวกเราพากันแปลกใจที่เขาถามท่านนบี แล้วเขาก็รับรองว่านบีพูดจริง.

เขากล่าวว่าอีกว่า "จงบอกให้ฉันรู้เกี่ยวกับอีมานเถิด ?" ท่านนบี จึงตอบว่า

- การที่ท่านศรัทธาต่ออัลลอฮ์
- ต่อบรรดาละอิกะฮ์ของพระองค์
- ต่อบรรดาคัมภีร์ของพระองค์
- ต่อบรรดาศาสนทูตของพระองค์
- ต่อวันปรโลก
- และเชื่อต่อการกำหนดสถานะของพระองค์ทั้งที่ดีและไม่ดี"

แล้วเขากล่าวว่า "จริงอย่างที่ท่านพูด"

แล้วเขาก็ก้าวอีกว่า "ดังนั้นท่านจงบอกให้ฉันรู้เกี่ยวกับอิหฺसानเถิด ?"

ท่านนบีตอบว่า "คือการที่ท่านทำอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์เสมือนกับว่าท่านเห็นพระองค์ แม้ว่าท่านไม่เห็นพระองค์ แต่พระองค์ทรงเห็นท่านแน่นอน"

แล้วเขากล่าวอีกว่า "ดังนั้นท่านจงบอกให้ฉันรู้เกี่ยวกับวันกิยามะฮ์เถิด ?" ท่านนบีตอบว่า "ผู้ที่ถูกถามไม่ได้รู้มากไปกว่าผู้ถามเลย"

แล้วเขาก็ก้าวอีกว่า "ถ้าเช่นนั้นท่านจงบอกให้ฉันรู้ถึงสัญญาณของมันเถิด"

ท่านนบีตอบว่า “คือการที่ทาสีจะคลอດลูกเป็นนายของนาง, ท่านจะได้เห็นผู้ที่ไม่สวมร้องเท้า ไม่มีเสื้อผ้า จะสวมใส่ เป็นผู้ยากจนชั้นแค้น และเลี้ยงแพะ แข่งขันกันสร้างอาคารสูง ๆ ”

จากนั้น เขาก็จากไป และฉัน (หมายถึงอุมัร) ก็หายหน้าไปหลายวัน ต่อมาท่านนบี ﷺ ก็ถามฉันว่า “โอ้อุมัร ท่านรู้ไหมว่า ผู้ถามเป็นใคร ?” ฉันตอบว่า “อัลลอฮ์และเราะสูลของพระองค์เท่านั้นที่รู้”

ท่านนบีตอบว่า “แท้จริงเขาคือ ญิบรีล ท่านมาหาพวกท่าน เพื่อสอนพวกท่านเรื่องศาสนาของพวกท่าน”

ทัศนะบันทึกโดยมุสลิม¹

¹ มุสลิม, อัล-ญามิอ, ภาค: การศรัทธา, บท: อธิบายถึงการศรัทธา อิสลาม และอิหฺसान, เลขที่: 8.

أركان الإسلام

عن أبي عبد الرحمن عبد الله بن عمر بن الخطاب رضي الله عنهما قال: سمعت رسول الله ﷺ يقول :

"بني الإسلام على خمس : شهادة أن لا إله إلا الله وأن محمدا رسول الله ، وإقام الصلاة ، وإيتاء الزكاة ، وحج البيت ، وصوم رمضان "

رواه البخاري مسلم.

ความว่า: จากท่านนบูนุอฺบิตฺเราะหฺมาน นั้นคืออับลลอฮฺ อิบน์ อุมฺรฺ อิบน์ อัล-ค็อฏฏอบ เราะฎิยัลลอฮฺอันฮุม่า เล่าว่า: ฉันได้ยินท่านเราะสูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า:

“อิสลามนั้น ถูกสร้างอยู่บนหลักการห้าประการ นั่นคือ

- การปฏิญาณตนว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพภักดีนอกจากอัลลอฮฺ และมุหัมมัดนั้นคือเราะสูลของอัลลอฮฺ
- การดำรงไว้ซึ่งการละหมาด
- การจ่ายซะกาต
- การประกอบพิธีหัจญ์ ณ บัยติลลาฮฺ
- และการถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน”

หน้าที่นี้ บันทึกโดย อัล-บุคอรี¹และมุสลิม²

¹ อัล-บุคอรี, อัล-ญามิอ, ภาค: การศรัทธา, บท: การวิงวอนขอของพวกท่านคือการศรัทธาของพวกท่าน, เลขที่: 8.

² มุสลิม, อัล-ญามิอ, ภาค: การศรัทธา, บท: อธิบายถึงหลักการของอิสลาม, เลขที่: 21.

مراحل الخلق

عن أبي عبد الرحمن عبد الله بن مسعود رضي الله عنه قال: حدثنا رسول الله ﷺ وهو الصادق المصدوق :

" إن أحدكم يجمع خلقه في بطن أمه أربعين يوما نطفة، ثم يكون علقة مثل ذلك، ثم يكون مضغة مثل ذلك، ثم يرسل إليه الملك فينفخ فيه الروح ، ويؤمر بأربع كلمات : يكتب رزقه وأجله وعمله وشقي أو سعيد .

فوالله الذي لا إله غيره إن أحدكم ليعمل يعمل أهل الجنة حتى ما يكون بينه وبينها ذراع فيسبق عليه الكتاب فيعمل بعمل أهل النار فيدخلها ، وإن أحدكم ليعمل بعمل أهل النار حتى ما يكون بينه وبينها ذراع فيسبق عليه الكتاب فيعمل بعمل أهل الجنة فيدخلها "

رواه البخاري ومسلم.

ความว่า: จากท่านอบูอับดีรเราะห์มาน นั้นคืออับดุลลอฮฺ อิบน์ มัสอูด رضي الله عنه เล่าว่า “ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ﷺ ซึ่งเป็นผู้สัจจริงและเป็นผู้ได้รับการเชื่อถือ กล่าวว่:

“แท้จริง ทุกๆ คนในหมู่พวกท่านได้ถูกก่อตัวเป็นรูปร่างในครรภ์มารดาเป็นระยะเวลา 40 วันในรูปของ นูฎพะ (น้ำข้นๆ) หลังจากนั้นก็กลายเป็นก้อนเลือดภายในระยะเวลาเดียวกัน และหลังจากนั้น ก็กลายเป็นก้อนเนื้อภายในระยะเวลาเดียวกัน หลังจากนั้นมลาอิกะฮ์ก็ถูกส่งมายังเขาและเป่าวิญญาณใส่ร่างเขา และมลาอิกะฮ์ถูกบัญชาให้บันทึกกำหนดการด้วยกัน นั่นคือ

- ริซกี (เครื่องยังชีพ) ของเขา
- อายุขัยของเขา
- การงานของเขา
- และสุขหรือทุกข์ของเขา

ฉันของสาบานต่ออัลลอฮฺ พระผู้ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพยกย่องนอกจากพระองค์ว่า แท้จริง คนใดคนหนึ่งหมู่พวกท่านปฏิบัติกิจการงานของชาวสวรรค์ จนกระทั่งไม่มีอะไรอยู่ระหว่างเขากับสวรรค์ นอกจากห่างกันแค่หนึ่งศอกเท่านั้น แต่เขาได้ถูกกำหนด (ให้เป็นชาวนรก) ดังนั้นเขาก็ปฏิบัติกิจการงานของชาวนรก และในที่สุดเขาก็ตกนรก และแท้จริงคนใดคนหนึ่งหมู่พวกท่าน ปฏิบัติกิจการงานของชาวนรก จนกระทั่ง

ไม่มีอะไรอยู่ระหว่างเขากับบรรณนอกจากห่างกันแค่หนึ่งศอกเท่านั้น แต่เขาได้ถูกกำหนด (ให้เป็นชาวสวรรค์) ดังนั้นเขาก็ได้ปฏิบัติกิจการงานของชาวสวรรค์ และในที่สุดเขาก็ได้เข้าสวรรค์”

หะดีษบันทึกโดยอัล-บุคอรีย¹และมุสลิม²

¹ อัล-บุคอรีย, อัล-ญามิอ, ภาค: เริ่มต้นของการสร้าง, บท: กล่าวถึงบรรดาอะฮ์ลุล-บัยต, เลखที่: 3208.

²

النهي عن الابتداع في الدين

عن أم المؤمنين أم عبد الله عائشة رضي الله عنها قالت قال رسول الله ﷺ :

"من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد"

رواه البخاري ومسلم.

وفي رواية لمسلم: "من عمل عملا ليس عليه أمرنا فهو رد".

ความว่า: จากมารดาของศรัทธาชนทั้งหลาย อุมมุลอับดุลลาฮฺ นั่นคือท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา เล่าว่า: ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า

“ใครก็ตามที่อุตริในกิจการศาสนาของเรา ซึ่งสิ่งที่เราไม่ได้สั่งใช้ ดังนั้นสิ่งที่อุตริขึ้นมานั้นถูกปฏิเสธ”

บันทึกโดยอัล-บุคอรีย¹ และมุสลิม²

และในการบันทึกของมุสลิมมีสำนวนว่า:

“ใครก็ตามที่ปฏิบัติกิจการใดกิจการหนึ่ง ซึ่งเราไม่ได้สั่งใช้ ดังนั้นกิจการนั้นถูกปฏิเสธ”

¹ อัล-บุคอรีย, อัล-ญามิอ, ภาค: การใกล้เคียง, บท: เมื่อใกล้เคียงในสิ่งที่ชั่วถือว่าถูกปฏิเสธ, เลขที่: 2697.

² มุสลิม, อัล-ญามิอ, ภาค: การพิพากษา, บท: ปฏิเสธบทบัญญัติที่ไม่ถูกต้องและบรรดาอุตริกรรมทั้งหลายในศาสนา, เลขที่: 1718.

البعد عن مواطن الشبهات

عن أبي عبد الله النعمان بن بشير رضي الله عنه قال : سمعت رسول الله ﷺ يقول :

"إن الحلال بين وإن الحرام بين ، وبينهما أمور مشتهيات لا يعلمهن كثير من الناس ، فمن اتقى الشبهات فقد استبرأ لدينه وعرضه ، ومن وقع في الشبهات وقع في الحرام ، كالراعي يرعى حول الحمى يوشك أن يرتع فيه . ألا وإن لكل ملك حمى ، ألا وإن حمى الله محارمه ، ألا وإن في الجسد مضغة إذا صلحت صلح الجسد كله ، وإذا فسدت فسد الجسد كله ألا وهي القلب "

رواه البخاري ومسلم.

ความว่า: จากท่านอบูบัลลาล นัศรออัน-นุอมาน อิบน์ บะชีร رضي الله عنه เล่าว่า: ฉันได้ยินท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวว่า

“แท้จริงสิ่งที่อนุมัติ (หะลาล) นั้นชัดเจนและสิ่งที่ต้องห้าม (หะรอม) ก็ชัดเจนเช่นกัน และในระหว่างทั้งสองนั้นคือสิ่งที่คลุมเครือ ซึ่งผู้คนส่วนมากไม่รู้ ดังนั้นผู้ใดก็ตามที่ระแวงระวังและปกป้องตัวเขาจากสิ่งที่คลุมเครือ แท้จริงเขาได้ให้ศาสนาและเกียรติของเขาไว้สะอาดปลอดภัย

และใครก็ตามที่ตกอยู่ในสิ่งที่คลุมเครือ ก็เสมือนกับว่าเขาได้ตกอยู่ในสิ่งที่ต้องห้าม เปรียบดังเช่นผู้ที่เลี้ยงปลุสตัวอยู่รอบ ๆ บริเวณเขตหวงห้าม ซึ่งมันเกือบจะเล็ดลอดเข้าไปกินในเขตหวงห้ามอยู่แล้ว.

พึงทราบเถิดว่าทุก ๆ กษัตริย์ย่อมมีเขตหวงห้าม และพึงทราบเถิดว่า แท้จริงเขตหวงห้ามของอัลลอฮ์คือบรรดาสิ่งที่ต้องห้ามทั้งหลาย.

พึงทราบเถิดว่า ในร่างกายมนุษย์นั้น มีก้อนเนื้อชิ้นหนึ่ง เมื่อมันดี ร่างกายทั้งหมดก็จะดีตามไปด้วย และถ้าหากว่ามันเสีย ร่างกายทั้งหมดก็จะเสียตามไปด้วย พึงทราบเถิดว่า มันคือ หัวใจ".

หน้าที่บันทึกโดยอัล-บุคอรี¹ และมุสลิม²

¹ อัล-บุคอรี, อัล-ญามิอ, ภาค: การศรัทธา, บท: ความประเสริฐของผู้ที่ทำให้ศาสนาของเขาบริสุทธิ์, เลขที่: 52.

² มุสลิม, อัล-ญามิอ, ภาค: อัล-มุสากอต, บท: ยึดเอาสิ่งที่หะลาลและละทิ้งสิ่งที่คลุมเครือ, เลขที่: 1599.

หะดีษที่ 7 การตักเตือนคือเสาหลักของศาสนา

النصيحة عماد الدين

عن أبي رقية تميم بن أوس الداري رضي الله عنه أن النبي ﷺ قال :

" الدين النصيحة ، قلنا : لمن ؟ قال : لله ولكتابه ولرسوله ولأئمة المسلمين وعامتهم "

رواه مسلم.

ความว่า: จากท่านอบูรูกัยยะฮฺ นั่นคือตะมิม อิบน์ เอาส อัลดารีย رضي الله عنه เล่าว่า: ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

“ศาสนา คือ การตักเตือน”

พวกเราถามว่า: เพื่อใครล่ะ ?

ท่านนบี ﷺ ตอบว่า “เพื่ออัลลอฮฺ เพื่อคัมภีร์ของพระองค์ เพื่อศาสนทูตของพระองค์ เพื่อบรรดาผู้นำมุสลิม และเพื่อบรรดามุสลิมทั่วไป”

หะดีษบันทึกโดยมุสลิม¹

¹ มุสลิม, อัล-ญามิอ, ภาค: การศรัทธา, บท: อธิบายถึงศาสนานั้นคือการตักเตือน, เลขที่: 95.

หะดีษที่ 8 ชีวิตและทรัพย์สินมุสลิมเป็นสิ่งต้องห้าม

حرمة دم المسلم وماله

عن ابن عمر رضي الله عنهما أن رسول الله ﷺ قال :

" أمرت أن أقاتل الناس حتى يشهدوا أن لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله ، وقيموا الصلاة ، ويؤتوا الزكاة ، فإذا فعلوا ذلك عصموا مني دماءهم وأموالهم إلا بحق الإسلام وحسابهم على الله تعالى "

رواه البخاري ومسلم.

ความว่า: จากท่านอิบนุอุมัร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า เล่าว่า: ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า:

“ฉันถูกสั่งใช้เพื่อต่อสู้กับมนุษย์ จนกว่าพวกเขาจะปฏิญาณว่า ลา อีลาฮะ อิลลัลลอฮฺ (หมายความว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใด – ที่ควรแก่การเคารพภักดี- นอกจากอัลลอฮฺ) เวอันนะ มุหัมมะดัน เราะฎิยัลลอฮุ (และมุหัมมัดนั้น คือศาสนทูตของอัลลอฮฺ) และ (จนกว่า) พวกเขาจะดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และ (จนกว่า) พวกเขาจะจ่ายซะกาต.

ดังนั้นเมื่อพวกเขาปฏิบัติตามดังที่กล่าวมานั้นแล้ว เลือดเนื้อและทรัพย์สินของพวกเขาจะไม่ได้รับการคุ้มครองจากฉัน เว้นแต่ด้วยสิทธิของอิสลาม¹ และการสอบสวนของพวกเขา² เป็นหน้าที่ของอัลลอฮฺ”

หะดีษบันทึกโดยอัล-บุคอรี³ และมุสลิม⁴

¹ หมายถึงเมื่อกระทำความผิดที่ต้องลงโทษตามบทบัญญัติอิสลาม.

² คือการสอบสวนในสิ่งที่เร้นลับและอยู่ในใจของพวกเขา เพราะสิ่งเหล่านี้มนุษย์ไม่สามารถตรัสรู้ได้นอกจากสิ่งที่เปิดเผย.

³ อัล-บุคอรี, อัล-ญามิอ, ภาค: การศรัทธา, บท: "หากพวกเขากลับตัวและดำรงการละหมาดและจ่ายซะกาต...", เลखที่: 27.

⁴ มุสลิม, อัล-ญามิอ, ภาค: การศรัทธา, บท: คำสั่งใช้ให้ต่อสู้กับมนุษย์จนกว่าพวกเขาจะกล่าวว่า "ลา อีลาฮะ อิลลัลลอฮฺ มุหัมมะดัน เราะฎิยัลลอฮุ", เลขที่: 32.

หะดีษที่ 9 ห้ามการซักถามที่มากเกินไปและการเคร่งที่เกินไป

النهي عن كثرة السؤال والتشدد

عن أبي هريرة عبد الرحمن بن صخر رضي الله عنه قال : سمعت رسول الله ﷺ يقول :

" ما نهيتكم عنه فاجتنبوه ، وما أمرتكم به فأتوا منه ما استطعتم ؛ فإنما أهلك الذين من قبلكم كثرة مسائلهم واختلافهم على أنبيائهم "

رواه البخاري ومسلم.

ความว่า: จากท่านอับดุลลอฮ์เราะฮ์มาน อิบน์ อับดุลลอฮ์เราะฮ์มาน رضي الله عنه เล่าว่า: ฉันได้ยินท่านเราะฮ์มานเล่าว่า: "ฉันได้ยินท่านเราะฮ์มานเล่าว่า: "

สิ่งใดก็ตามที่ฉันได้ห้ามพวกท่าน ๆ ก็จงละเว้นเสีย และสิ่งใดก็ตามที่ฉันได้สั่งใช้ พวกท่านก็จงปฏิบัติเท่าที่พวกท่านมีความสามารถ แท้จริงสิ่งที่ทำให้ชนรุ่นก่อนพวกท่านต้องพินาศ คือการซักใช้ของพวกเขามากเกินไป¹ และการขัดแย้งกับบรรดานบีของพวกเขา"

หะดีษบันทึกโดยอัล-บุคอรีย์² และมุสลิม³

¹ คือการซักใช้หรือถามในสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์และอาจจะมีผลเสีย.

² อัล-บุคอรีย์, อัล-ญามิอ, ภาค: การยึดมั่นในคัมภีร์อัลกุรอานและสุนนะฮ์ของท่านนบี, บท: ปฏิบัติตามบรรดาแนวทางของท่านนบี คืออัลลัลลอฮ์อะลัยฮิอะสลัลม, เลขที่: 7288.

³ มุสลิม, อัล-ญามิอ, ภาค: ความประเสริฐ, บท: การให้เกียรติต่อท่านนบี คืออัลลัลลอฮ์อะลัยฮิอะสลัลม ๑, เลขที่: 1337. และสำนวนหะดีษเป็นของท่าน.

หะดีษที่ 10 สาเหตุของการตอบรับดุอาอ์

سبب إجابة الدعاء

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال قال رسول الله ﷺ :

"إن الله تعالى طيب لا يقبل إلا طيباً ، وإن الله أمر المؤمنين بما أمر به المرسلين فقال تعالى : ﴿ يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا ﴾ وقال تعالى : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ ﴾ ثم ذكر الرجل يطيل السفر أشعث أغبر يمد يديه إلى السماء ، يارب يارب ، ومطعمه حرام ، ومشربه حرام ، وملبسه حرام ، وغذي بالحرام ، فأني يستجاب له "

رواه مسلم.

ความว่า: จากท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ رضي الله عنه เล่าว่า: ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า:

“แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงดี ไม่ทรงรับสิ่งใด ๆ นอกจากสิ่งที่ดี และแท้จริงอัลลอฮ์ทรงสั่งใช้บรรดาศรัทธาชนในสิ่งเดียวกันกับที่พระองค์ได้ทรงสั่งใช้บรรดาเราะสูล

พระองค์ตรัสว่า:

﴿ يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا ﴾

“โอ้บรรดาเราะสูลเอ๋ย เจ้าจงบริโภคแต่สิ่งที่ดี ๆ และจงประกอบแต่ความดีเถิด”

และทรงตรัสอีกว่า :

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ ﴾

“โอ้บรรดาผู้ที่ศรัทธาเอ๋ย จงเจ้าจงบริโภคแต่สิ่งที่ดี ๆ จากสิ่งที่เราประทานเป็นเครื่องยังชีพแก่เจ้าเถิด”

หลังจากนั้นท่านเราะสูล ﷺ ได้เล่าถึงชายคนหนึ่งซึ่งเดินทางเป็นระยะเวลายาวนาน จนผมเผ้ายุ่งเหยิง คละเคล้าไปด้วยฝุ่น เขายื่นมือทั้งสองสู่ท้องฟ้า (พลาญวิงวอนว่า) “โอ้พระผู้อภิบาลของข้า ! โอ้พระผู้อภิบาลของข้า !” ในขณะที่อาหารที่เขาบริโภคนั้นหะรอม เครื่องดื่มที่เขาดื่มนั้นหะรอม เครื่องนุ่งห่มที่เขาสวมใส่นั้นหะรอม และยังมีพอยู้อยู่ด้วยกับสิ่งหะรอม อย่างนี้แล้วดุอาอ์ของเขาจะถูกตอบรับได้อย่างไร ? ”

หะดีษบันทึกโดยมุสลิม¹

¹ มุสลิม, อัล-ญามิอ, ภาค: ซะกาต, บท: รับเคาะตะเกาะฮฺจากทรัพย์สินที่ดี, เลขที่: 1015.

หะดีษที่ 11 จงละทิ้งสิ่งที่ท่านเคลือบแคลงสงสัย

اترك ما شككت فيه

عن أبي محمد الحسن بن علي بن أبي طالب سبط رسول الله ﷺ وريحانته ﷺ قال :

حفظت من رسول الله ﷺ : " دع ما يريبك إلى ما لا يريبك "

رواه الترمذي والنسائي وقال الترمذي : حديث حسن صحيح.

ความว่า: จากท่านอุมมุหัมมัด นั่นคืออัล-หะสัน อิบน์ อลี ยิบน์ อับดุลลิบ หลานและผู้เป็นที่โปรดปรานของท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวว่า: ฉันได้ท่องจำจากท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ ว่า:

“ท่านจงละทิ้งสิ่งที่ทำให้ท่านคลุมเครือ แล้วไปยึดเอาสิ่งที่มีได้ทำให้ท่านคลุมเครือ”

หะดีษบันทึกโดยอัต-ติรมิซีย์¹ และอัน-นะสาอีย์² และอัต-ติรมิซีย์กล่าวว่าหะดีษบทนี้อยู่ในระดับหะสันเศาะหีห.

¹ อัต-ติรมิซีย์, อัล-ญามิอ, ภาค: มารยาทของผู้พิพากษา, บท: ลักษณะของวันสิ้นโลก, เลขที่: 2518.

² อัน-นะสาอีย์, อัล-มุญญะตะบา, ภาค: มารยาทของผู้พิพากษา, บท: ตัดสินตามที่นักปราชญ์เห็นพ้อง, เลขที่: 5397.

หะดีษที่ 12 หมกมุ่นอยู่กับสิ่งที่เป็นประโยชน์

الاشتغال بما يفيد

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال : قال رسول الله ﷺ :

" من حسن إسلام المرء تركه ما لا يعنيه "

حديث حسن ، رواه الترمذي وغيره هكذا .

ความว่า: จากท่านอับดุลลอฮ์เราะฮ์ رضي الله عنه เล่าว่า : ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวว่า:

“ส่วนหนึ่งจากความดีงามของอิสลามคน ๆ หนึ่ง คือการที่เขาละทิ้งสิ่งที่ไม่เป็นสาระต่อตัวเขา”

หะดีษอยู่ในระดับหะสัน บันทึกโดยอັต-ติรมิซีย¹ และท่านอื่น ๆ².

¹ อັต-ติรมิซีย, อัล-ญามิอ, ภาค: ความสมถะ, บท: ไม่ระบอ, เลขที่: 2317.

² อิบน์มาญะฮ์ เลขที่: 3976, มาลิก เลขที่: 1904, อะหมัด เลขที่: 1732, อิบน์ขุซัยบ เลขที่: 191, อับดุลร็อยซซาก เลขที่: 20617, อิบน์ญะอฺด เลขที่: 2925, อิบน์ฮิบบาน เลขที่: 229, อัฏ-ฏะบะรอนีย ในหนังสืออัล-มุญัม্ম อัล-เอาลัฎ เลขที่: 359 และในหนังสืออัล-มุญัม্ম อัศ-เศาะเศรี เลขที่: 884.

หน้าที่ที่ 13 ส่วนหนึ่งจากความสมบูรณ์ของการศรัทธา

من كمال الإيمان

عن أبي حمزة أنس بن مالك رضي الله عنه خادم رسول الله ﷺ عن النبي ﷺ قال :

" لا يؤمن أحدكم حتى يحب لأخيه ما يحب لنفسه "

رواه البخاري ومسلم .

ความว่า: จากท่านอับดุลอะซียฺ นัศร อิบน์ มัลลิก رضي الله عنه ผู้รับใช้ของท่านเราะซูลุลลอฮ์ ﷺ จากท่านนบี ﷺ ท่านกล่าวว่า:

“ผู้ใดผู้หนึ่งในหมู่พวกท่านจะยังไม่ศรัทธา (ที่สมบูรณ์) จนกว่าเขาจะรักพี่น้องของเขาเสมือนกับที่เขารักตัวของเขาเอง”

หน้าที่บันทึกโดยอัล-บุคอรีย¹ และมุสลิม².

¹ อัล-บุคอรีย, อัล-ญามิอ, ภาค: การศรัทธา, บท: ส่วนหนึ่งของการศรัทธาคือการรักพี่น้องเสมือนกับรักตัวเอง, เลขที่: 13.

² มุสลิม, อัล-ญามิอ, ภาค: การศรัทธา, บท: หลักฐานว่าด้วยส่วนหนึ่งของประการการศรัทธาคือการรักพี่น้องมุสลิมเสมือนกับที่เขารัก, เลขที่:

หน้าที่ที่ 14 เมื่อไรอนุญาตให้หลังเล็ดมุสลิมได้ ?

متى يهدر دم المسلم ؟

عن أبي مسعود رضي الله عنه قال : قال رسول الله ﷺ :

" لا يحل دم امرئ مسلم إلا بإحدى ثلاث : الشيب الزاني ، والنفس بالنفس ، والتارك لدينه المفارق للجماعة "

رواه البخاري ومسلم .

ความว่า: จากท่านอิบนุมัฏอฮ رضي الله عنه เล่าว่า: ท่านเราะสูลุลลอฮ ﷺ กล่าวว่า:

“เลือดเนื้อของมุสลิมคนหนึ่งไม่เป็นที่อนุมัติ (ให้ละเมิด) นอกจากหนึ่งในสามประการ คือ: ผู้แต่งงานที่ผิดประเวณี ชีวิตชดใช้ด้วยชีวิต และผู้ที่ละทิ้งศาสนา (อิสลาม) ของเขา แตกแยกออกจากญะมาอะฮ์ (มุสลิม)¹”

หน้าที่บันทึกโดยอัล-บุคอรี² และมุสลิม³

¹ คือหันเหออกจากญะมาอะฮ์ของมุสลิมไม่ว่าจะด้วยการอุตริกรรม (ที่เป็นกุฟร) การล่วงละเมิด (ที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพื้นที่หน้าแผ่นดิน) และอื่น ๆ เช่นเดียวกับกลุ่มเคาะวาริจญ์ วัลลอสซออะลัม (อัล-มินฮาจญ์ ชัรหฺ เศาะหฺหฺมุสลิม อิบน์ อัล-หัจญญาญญ์ 11/165)

² อัล-บุคอรี, อัล-ญามิอ, ภาค: อัต-ติยยะฮฺ, บท: คำตรัสของอัลลอฮ์ "... أن النفس بالنفس والعين بالعين والأنف بالأنف ..." เลขที่: 6878.

³ มุสลิม, อัล-ญามิอ, ภาค: การสาบาน, ผู้รุกราน, การกีดกัน, และติยะฮฺ, บท: สิ่งที่ไม่อนุมัติให้หลังเล็ดมุสลิมได้, เลขที่: 1676.

หน้าที่ที่ 15 การให้เกียรติแขกผู้มาเยือน

إكرام الضيف

عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ قال :

" من كان يؤمن بالله واليوم الآخر فليقل خيرا أو ليصمت .

ومن كان يؤمن بالله واليوم الآخر فليكرم جاره .

ومن كان يؤمن بالله واليوم الآخر فليكرم ضيفه "

رواه البخاري ومسلم .

ความว่า: จากท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์ رضي الله عنه เล่าว่า: ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวว่า:

“ผู้ใดก็ตามที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันปรโลกแล้ว เขาก็จะพูดแต่ในสิ่งที่ดีงามหรือไม่ก็นิ่งเงียบเสีย

และผู้ใดก็ตามที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันปรโลกแล้ว เขาก็จะให้เกียรติเพื่อนบ้านของเขา

และผู้ใดก็ตามที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันปรโลก เขาก็จะให้เกียรติแขกของเขา”

หน้าที่บันทึกโดยอัล-บุคอรีย¹ และมุสลิม²

¹ อัล-บุคอรีย, อัล-ญามิอ, ภาค: มารยาท, บท: ใครก็ตามที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันปรโลกก็จงอย่าก่อความเดือดร้อนต่อเพื่อนบ้าน, เลขที่: 6018.

² มุสลิม, อัล-ญามิอ, ภาค: การศรัทธา, บท: ส่งเสริมการให้เกียรติต่อเพื่อนบ้านและแขก, เลขที่: 74. และจำนวนหน้าที่เป็นของท่าน.

النهي عن الغضب

عن أبي هريرة :

أن رجلاً قال للنبي ﷺ : "أوصني" قال "لا تغضب" فردد مراراً قال "لا تغضب"

رواه البخاري .

ความว่า: จากท่านอนูษุรียเราะฮ์เล่าว่า:

“มีชายคนหนึ่งกล่าวแก่ท่านนบี ﷺ ว่า:

“ได้โปรดสั่งเสียแก่ฉันด้วยเถิด”

ท่านนบี ﷺ ตอบว่า:

“ท่านจงอย่าโกรธ”

แล้วผู้ชายคนนั้นก็กล่าวซ้ำเช่นนั้นหลายครั้ง และท่านนบี ﷺ ก็ยังคงตอบกลับไปว่า “ท่านจงอย่าโกรธ”

หะดีษบันทึกโดยอัล-บุคอรีย¹.

¹ อัล-บุคอรีย, อัล-ญามอิ, ภาค: มารยาท, บท: ระแวงระวังจากการโกรธ, เลขที่: 6116.

الرفق بالحيوان

عن أبي يعلى شداد بن أوس رضي الله عنه عن رسول الله ﷺ قال :

"إن الله كتب الإحسان على كل شيء ، فإذا قتلتم فأحسنوا القتلة ، وإذا ذبحتم فأحسنوا الذبحة ، وليحد أحدكم شفرته ، وليرح ذبيحته "

رواه مسلم .

ความว่า: จากท่านนบียะฮุสา นั้นคือซัดดาต อิบน์ เอาส رضي الله عنه จากท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ ท่านกล่าวว่า:

“แท้จริงอัลลอฮ์ได้กำหนดให้กระทำความดีต่อทุก ๆ สิ่ง ดังนั้นเมื่อพวกท่านจะประหาร ก็จงประหารด้วยวิธีการที่ดี และเมื่อพวกท่านจะเชือด (สัตว์) ก็จงเชือดด้วยวิธีการที่ดี และคนใดคนหนึ่งในหมู่พวกท่านจงลับมีดของเขาให้คม และจงให้สัตว์เชือดของเขาได้ผ่อนคลาย”

หะดีษบันทึกโดยมุสลิม¹

¹ อัล-บุคอรี, อัล-ญามิอ, ภาค: การล่าสัตว์ สัตว์เชือด และสัตว์ที่อนุมัติให้รับประทานได้, บท: สั่งใช้ให้ปฏิบัติดีในการเชือด การประหาร และลับมีดให้คม, เลขที่: 1955.

الخلق الحسن

عن أبي ذر جندب بن جنادة وأبي عبد الرحمن معاذ بن جبل رضي الله عنهما عن رسول الله ﷺ قال :

" اتق الله حيثما كنت ، واتبع السيئة الحسنة تمحها ، وخالق الناس بخلق حسن "

رواه الترمذي وقال : حديث حسن . وفي بعض النسخ : حسن صحيح .

ความว่า: จากท่านอบูซุร ญุนดุบ อิบน์ ญุนาดะฮฺ และอบูอับดุลเราะห์มาน มุอาซ อิบน์ ญะบัล เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา จากท่านเราะสูลุลลอฮฺ ﷺ ท่านกล่าวว่า:

“ท่านจงยำเกรงต่ออัลลอฮ์ไม่ว่าท่านจะอยู่ ณ สถานที่ใดก็ตาม และจงติดตามความชั่วด้วยการทำความดี ซึ่งความดีนั้นจะไปลบล้างความชั่วได้ และจงปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนมนุษย์ด้วยจรรยา มารยาทที่ดีงาม”

หะดีษบันทึกโดยอัล-ติรมิซีย์¹ และท่านกล่าวว่า "หะดีษอยู่ในระดับหะสัน" และในบางฉบับระบุว่า "หะสันเศาะหีห"

¹ อัล-ติรมิซีย์, อัล-ญามิอ, ภาค: การทำดีและการเชื่อมสัมพันธ์, บท: การปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนมนุษย์, เลขที่: 1987.

الإيمان بالقضاء والقدر

عن أبي العباس عبد الله بن عباس رضي الله عنه قال :

كنت خلف النبي ﷺ يوما فقال : " يا غلام إني أعلمك كلمات :

احفظ الله يحفظك ، احفظ الله تحمّده تجاهك .

إذا سألت فاسأل الله ، وإذا استعنت فاستعن بالله .

واعلم أن الأمة لو اجتمعت على أن ينفعوك بشيء لم ينفعوك إلا بشيء قد كتبه الله لك ، وإن

اجتمعوا على يضرّوك بشيء لم يضرّوك إلا بشيء قد كتبه الله عليك .

رفعت الأقلام وجفت الصحف "

رواه الترمذي . وقال : حديث حسن صحيح .

وفي رواية غير الترمذي :

احفظ الله تجده أمامك .

تعرف إلى الله في الرخاء يعرفك في الشدة .

واعلم أن ما أخطأك لم يكن ليصيبك وما أصابك لم يكن ليخطئك .

واعلم أن النصر مع الصبر . وأن الفرج مع الكرب وأن مع العسر يسراً " .

ความว่า: จากท่านอับดุล-อับบาส อับดุลลอฮ์ อิบน์ อับบาส เราะฎียัลลอฮุอันฮุม่า เล่าว่า:

“ในวันหนึ่งขณะที่ฉันนั่งอยู่ข้างหลังท่านนบี ﷺ ท่านก็ได้กล่าวกับฉันว่า: “โอ้เด็กน้อย ฉันจะสอนบาง

ถ้อยคำแก่เจ้า:

เจ้าจงรักษาอัลลอฮ์ แล้วอัลลอฮ์จะรักษาเจ้า เจ้าจงรักษาอัลลอฮ์ แล้วเจ้าจะพบพระองค์อยู่เบื้องหน้า

เมื่อเจ้าจะวิงวอนขอก็จงวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ และเมื่อเจ้าจะขอความช่วยเหลือก็จงขอความช่วยเหลือ

จากอัลลอฮ์

และเจ้าจงพึงทราบเถิดว่า หากประชาชาติทั้งหมดรวมกันเพื่อทำคุณประโยชน์อย่างหนึ่งแก่เจ้า พวกเขาไม่สามารถทำคุณประโยชน์ใด ๆ แก่เจ้าได้เลย นอกจากสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดไว้ให้แก่อนแล้ว และหากพวกเขารวมกันเพื่อทำอันตรายแก่เจ้าด้วยบางสิ่ง พวกเขามิอาจทำอันตรายใด ๆ แก่เจ้าได้เลย นอกจากสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดไว้ให้แก่อนแล้ว

ปากกาได้ถูกยกขึ้นและกระดาษบันทึกก็แห้งแล้ว¹”.

บันทึกโดยอັต-ติรมิซียี และท่านกล่าวว่า "หะดีษอยู่ในระดับหะสันเศาะหีห²"

และในรายงานอื่นนอกจากการรายงานของอັต-ติรมิซียีมีสำนวนว่า:

“เจ้าจงรักษาอัลลอฮ์ แล้วเจ้าจะพบอัลลอฮ์อยู่เบื้องหน้า

เจ้าจงรู้จักอัลลอฮ์ในยามสุขสบาย แล้วพระองค์จะรู้จักท่านในยามทุกข์ยาก

และเจ้าจงพึงทราบเถิดว่า สิ่งใดที่คลาดแคล้วท่าน มั่นย่อมไม่ประสบกับท่าน และสิ่งใดที่มันประสบกับท่าน มั่นย่อมไม่คลาดแคล้วจากท่านอย่างแน่นอน³

และเจ้าจงพึงทราบเถิดว่า ชัยชนะอยู่กับความอดทน และความสุขอยู่กับทุกข์ และความสะดวกง่ายดายอยู่กับความยากลำบาก”.

¹ หมายถึงพระองค์ได้ทรงกำหนดทุกอย่างไว้แล้ว

² อັต-ติรมิซียี, อัล-ญามิอุ, ภาค: การทำดีและการเชื่อมสัมพันธ์, บท: การปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนมนุษย์, เลขที่: 1987.

³ หมายความว่าสิ่งใดที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดให้เกิดขึ้นกับท่าน มั่นย่อมเกิดขึ้นอย่างแน่นอน และสิ่งใดที่พระองค์ไม่ทรงกำหนดให้เกิดขึ้น มั่นย่อมไม่เกิดขึ้นเช่นกัน.

الحياء من الإيمان

عن أبي مسعود عقبة بن عمرو الأنصاري البصري رضي الله عنه قال : قال رسول الله ﷺ :
 " إن مما أدرك الناس من كلام النبوة الأولى : إذا لم تستح فاصنع ما شئت "
 رواه البخاري .

ความว่า: จากท่านอุมัรฺ สอูด นั้นคืออุกบะฮฺ อิบน์ อัมรฺ อัล-อันศอรียฺ อัล-บัตรีย์ رضي الله عنه เล่าว่า: ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่:

“แท้จริงส่วนหนึ่งจากสิ่งที่มีมนุษย์ได้รับรู้จากคำพูดของบรรดาศาสนทูตก่อน ๆ คือ หากท่านไม่มีความละเอียดแล้ว ก็จงทำตามสิ่งที่ท่านประสงค์เถิด”.

บันทึกโดยอัล-บุคอรี¹

¹ อัล-บุคอรี, อัล-ญามิอ, ภาค: หะดีษต่าง ๆ เกี่ยวกับบรรดาศาสนทูต, บท: หะดีษเกี่ยวกับถ้ำ, เลขที่: 3484.

หน้าที่ที่ 21 การยืนยันบนความถูกต้องคือแก่นแท้ของอิสลาม

الاستقامة لب الإسلام

عن أبي عمرو وقيل أبي عمرة سفيان بن عبد الله رضي الله عنه قال :

قلت يا رسول الله قل لي في الإسلام قولاً لا أسأل عنه أحداً غيرك ، قال : " قل آمنت بالله ، ثم استقم "

رواه مسلم .

ความว่า: จากท่านอุมัร – บางรายงานกล่าวว่าอุมัรเราะฮ์ – นั่นคือสุฟยาน อิบน์ อับดุลลอฮ์ رضي الله عنه เล่าว่า: ฉันได้กล่าวว่า:

“โอ้ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ได้โปรดบอกฉันเกี่ยวกับอิสลามด้วยคำกล่าวที่ฉันไม่ต้องถามผู้อื่นอีกนอกจากท่านด้วยเถิด”

ท่านนบี ﷺ จึงกล่าวว่า: “ท่านจงกล่าวเถิดว่า ฉันได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์แล้ว หลังจากนั้นท่านก็ยืนยันยืนหยัดอยู่บนความถูกต้อง”.

บันทึกโดยมุสลิม¹

¹ มุสลิม, อัล-ญามิอ, ภาค: การศรัทธา, บท: คุณลักษณะของอิสลามที่ครอบคลุม, เลขที่: 62.

الطريق إلى الجنة

عن أبي عبد الله جابر بن عبد الله الأنصاري رضي الله عنه أن رجلا سأل رسول الله ﷺ فقال :
 "أرأيت إذا صليت المكتوبات ، وصمت رمضان ، وأحللت الحلال ، وحرمت الحرام ، ولم أزد
 على ذلك شيئا، أأدخل الجنة ؟ قال : " نعم "
 رواه مسلم.

ومعنى حرمت الحرام اجتنبته ، ومعنى أحللت الحلال فعلته معتقدا حله .

ความว่า: จากอับดุลลอฮฺ นัศรียฺ อิบน์ อับดุลลอฮฺ อัล-อันศอรียฺ رضي الله عنه เล่าว่า:

“มีชายคนหนึ่งได้ถามท่านเราะสูลุลลอฮฺ ﷺ : ว่า “ท่านมีความเห็นอย่างไรเมื่อฉันได้ละหมาดฟัรฎู ฉันได้ถือศีลอดเดือนเราะมะฎอน ฉันอนุมัตสิ่งที่ยอนุมัต ฉันห้ามสิ่งที่ต้องห้าม และฉันไม่ได้ปฏิบัติเพิ่มใด ๆ จากสิ่งเหล่านั้น ฉันจะได้เข้าสวนสวรรค์ไหม ?” ท่านตอบว่า “ใช่”

หะดีษบันทึกโดยมุสลิม¹

ความหมายของประโยค "ฉันห้ามสิ่งที่ต้องห้าม" คือฉันห่างไกลจากสิ่งที่ต้องห้าม

และความหมายของประโยค "ฉันอนุมัตสิ่งที่ยอนุมัต" คือฉันกระทำการที่ยอนุมัตโดยมีความเชื่ออย่างแน่วแน่ถึงการอนุมัตของมัน.

¹ มุสลิม, อัล-ญามิอ, ภาค: การศรัทธา, บท: อธิบายถึงการศรัทธาที่ทำให้ได้เข้าสวรรค์ฯ, เลขที่: 18.

جوامع الخير

عن أبي مالك الحارث بن عاصم الأشعري رضي الله عنه قال : قال رسول الله ﷺ :

"الطهور شرط الإيمان ، والحمد لله تملأ الميزان ، وسبحان الله والحمد لله تملأ ما بين السماء والأرض ، والصلاة نور ، والصدقة برهان ، والصبر ضياء ، والقرآن حجة لك أو عليك ، كل الناس يغدو ، فبائع نفسه فمعتقها أو موبقها "

رواه مسلم .

ความว่า: จากท่านอบูมาลิก นั่นคืออัล-หาริษ อิบน์ อาติม อัล-อัชอะรีย رضي الله عنه เล่าว่า: ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวว่า:

“ความสะอาดเป็นครึ่งหนึ่งของการศรัทธา และการกล่าวว่า "อัลฮัมดุลิลลาฮ์" ผลบุญของมันจะเต็มตราซัง และการกล่าวว่า "สุบหานัลลอฮ์" และ "อัลฮัมดุลิลลาฮ์" ผลบุญของทั้งสองประโยคหรือผลบุญของแต่ละประโยคนั้น¹ จะเต็มระหว่างท้องฟ้าและพื้นแผ่นดิน การละหมาดคือรัศมี การจ่ายซะกาตคือหลักฐาน² การอดทนคือแสงสว่าง และอัลกุรอานคือหลักฐานสนับสนุนท่าน (หากท่านทำความดี) หรือไม่ก็คือหลักฐานมัดตัวท่าน (หากท่านทำความชั่ว)

มนุษย์ทุกคนย่อมขวนขวาย (เพื่อตัวเอง) มีผู้ขายตัวเอง (ให้อัลลอฮ์)³ ดังนั้นเขาคือผู้ปลดปล่อยตัวเอง (จากการถูกลงโทษในไฟนรก) (และมีผู้ขายตัวเองให้กับชัยฏอนและตัณหาของเขา) ดังนั้นเขาคือผู้ทำลายตัวเขาเองให้พินาศ”

หะดีษบันทึกโดยมุสลิม⁴

¹ นักรายงานหะดีษไม่แน่ใจในสำนวนหะดีษว่าคือสำนวนไหน ระหว่าง "ผลบุญของทั้งสองประโยค" หรือ "ผลบุญของแต่ละประโยค".

² คือจะเป็นหลักฐานหรือพยานในวันปรโลกเมื่อป่าวถูกถามถึงการใช้จ่ายทรัพย์สินเงินทองของเขา หรืออาจหมายถึงเป็นหลักฐานถึงการมีศรัทธาของผู้ที่จ่ายซะกาต เพราะพวกมุนาฟิกจะไม่จ่ายซะกาต (อัล-มินฮาจญ์ ชัรหุ เคาะหฺหุ มุสลิม อิบน์ อัล-หัจญญาญญ์ 3/101)

³ หมายถึงการภักดีต่อพระองค์.

⁴ มุสลิม, อัล-ญามิอ, ภาค: การทำความสะอาด, บท: ความประเสริฐของการบริจาค, เลขที่: 223.

من فضل الله على الناس

عن أبي ذر الغفاري رضي الله عنه عن النبي ﷺ فيما يرويه عن ربه عز وجل أنه قال :

" يا عبادي إني حرمت الظلم على نفسي وجعلته بينكم محرماً فلا تظالموا .

يا عبادي كلکم ضال إلا من هديته فاستهدوني أهدكم .

يا عبادي كلکم جائع إلا من أطعمته فاستطعموني أطعمكم .

يا عبادي كلکم عار إلا من كسوته فاستكسوني أكسكم .

يا عبادي إنکم تخطئون بالليل والنهار وأنا أغفر الذنوب جميعاً فاستغفروني أغفر لكم .

يا عبادي إنکم لن تبلغوا ضري فتضروني ولن تبلغوا نفعي فتنفعوني .

يا عبادي لو أن أولكم وآخركم وإنسكم وجنكم كانوا على أتقى قلب رجل واحد منكم ما

زاد ذلك في ملكي شيئاً .

يا عبادي لو أن أولكم وآخركم وإنسكم وجنكم كانوا على أفجر قلب رجل واحد منكم ما

نقص ذلك من ملكي شيئاً .

يا عبادي لو أن أولكم وآخركم وإنسكم وجنكم قاموا في صعيد واحد فسألوني فأعطيت

كل واحد مسأله ما نقص ذلك مما عندي إلا كما ينقص المخيط إذا أدخل البحر .

يا عبادي إنما هي أعمالكم أحصيها لكم ثم أوفيكم إياها فمن وجد خيراً فليحمد الله

ومن وجد غير ذلك فلا يلومن إلا نفسه "

رواه مسلم .

ความว่า: จากท่านอบูซุร อัล-ฆิฟารีย์ رضي الله عنه จากท่านนบี ﷺ ดังที่ท่านได้รายงานมาจากพระผู้อภิบาล อัลชะชะวะญ์ล พระองค์ได้ตรัสว่า:

“โอ้ปวงปาวของข้า ! แท้จริงข้าห้ามการอยู่ดีธรรมแก่ตัวข้าเอง และข้าก็ทำให้มันเป็นที่ต้องห้ามแต่พวกเจ้าด้วย ดังนั้นเจ้าจงอย่าได้อยู่ดีธรรมต่อกัน”

“โอ้ปวงปาวของข้า ! พวกเจ้าทั้งหมดเป็นผู้หลงผิด นอกจากผู้ที่ข้าได้นำทางให้แก่เขา ดังนั้นพวกเจ้าจงขอทางนำจากข้า แน่หนอนข้าย่อมชี้แนวทางแก่พวกเจ้า”

“โอ้ปวงปาวของข้า ! พวกเจ้าทั้งหมดเป็นผู้หิวโหย นอกจากผู้ที่ข้าได้ประทานอาหารให้แก่เขา ดังนั้นพวกเจ้าจึงขอเครื่องบริโภคนอกจากข้า แน่หนอนข้าย่อมประทานเครื่องบริโภคให้แก่พวกเจ้า”

“โอ้ปวงปาวของข้า ! พวกเจ้านั้นเปลือยเปล่า นอกจากผู้ที่ข้าประทานอาภรณ์แก่เขา ดังนั้นพวกเจ้าจึงขอเครื่องอาภรณ์จากข้า แน่หนอนข้าย่อมประทานเครื่องนุ่งห่มแก่พวกเจ้า”

“โอ้ปวงปาวของข้า ! แท้จริงพวกเจ้าทุกคนกระทำผิดทั้งในเวลากลางวันและกลางคืน และข้าให้อภัยโทษต่อบาปทั้งหลาย ดังนั้นพวกเจ้าจึงขออภัยโทษจากข้า ข้าย่อมประทานการอภัยโทษแก่พวกเจ้า”

“โอ้ปวงปาวของข้า ! แท้จริงพวกเจ้ามีอำนาจนำภัยมาถึงข้าจนเป็นภัยต่อข้าได้ และพวกเจ้ามีอำนาจคุณประโยชน์มาถึงข้าจนเป็นคุณประโยชน์ต่อข้าได้เช่นกัน”

“โอ้ปวงปาวของข้า ! หาก मैंตั้งแต่คนแรกของพวกเจ้าจนถึงคนสุดท้าย ทั้งเหล่ามนุษย์และญิน ต่างมีความยำเกรงเหมือนกับชายคนหนึ่งที่มีหัวใจยำเกรงมากที่สุด¹ แล้วไซ้ร้ มันก็มิได้ช่วยให้เพิ่มอำนาจแก่ข้าประการใด”

“โอ้ปวงปาวของข้า ! หาก मैंตั้งแต่คนแรกของพวกเจ้าจนถึงคนสุดท้าย ทั้งเหล่ามนุษย์และญิน ต่างมีความเลวทรามเหมือนกับชายคนหนึ่งที่มีหัวใจเลวทรามมากที่สุดแล้วไซ้ร้ มันก็มิได้บั่นทอนอำนาจของข้าแต่ประการใด”

“โอ้ปวงปาวของข้า ! หาก मैंตั้งแต่คนแรกของพวกเจ้าจนถึงคนสุดท้าย ทั้งเหล่ามนุษย์และญิน ต่างยืนอยู่บนยอดเขาสูงหนึ่ง แล้วพวกเขาต่างได้วิงวอนขอต่อข้า และข้าก็ได้ประทานให้ทุกอย่างตามที่พวกเขาขอแล้วไซ้ร้ มันก็มิได้ทำให้สิ่งที่ข้ามีอยู่ลดลงแต่ประการใด นอกจากเสมือนการที่เข็มทำให้น้ำทะเลลดลง เมื่อเอามันจุ่มลงไป²”

“โอ้ปวงปาวของข้า ! แท้จริงนั่นคือกิจการงานของพวกเจ้าที่ข้าได้คิดคำนวณแก่พวกเจ้า หลังจากนั้นข้าจะตอบแทนมันอย่างสมบูรณ์ ดังนั้นใครก็ตามที่ได้พบกับสิ่งดี ๆ³ เขาก็จงขอบคุณอัลลอฮ์ และหากใครก็ตามที่พบอื่นนอกจากนี้ เขาก็อย่าตำหนิใครอื่น นอกจากตัวเขาเอง”.

บันทึกโดยมุสลิม⁴

¹ นักวิชาการบางท่านกล่าวว่า หมายถึงท่านนบีมุหัมมัด คืออัลลอฮ์อะลัยฮิซซะล๊าม.

² กล่าวคือ ไม่ได้ลดน้อยลงแต่ประการใด.

³ หมายถึงผลบุญและความโปรดปราน

⁴ มุสลิม, อัล-ญามิอ, ภาค: การทำดี การเชื่อมสัมพันธ์ และมารยาทต่าง ๆ , บท: ห้ามการอวดิทธิธรรม, เลขที่: 2577.

فضل الذكر

عن أبي ذر رضي الله عنه أيضا أن أناسا من أصحاب رسول الله ﷺ قالوا للنبي ﷺ :

" يا رسول الله ذهب أهل الدثور بالأجور يصلون كما نصلي ويصومون كما نصوم ويتصدقون بفضول أموالهم .

قال : أوليس قد جعل الله لكم ما تصدقون ؟

إن بكل تسبيحة صدقة ، وكل تكبيرة صدقة ، وكل تحميدة صدقة ، وكل تهليلة صدقة ، وأمر بمعروف صدقة ونهي عن منكر صدقة ، وفي بضع أحدكم صدقة .

قالوا : يا رسول الله أيأتي أحدنا شهوته ويكون له فيها أجر ؟

قال : " أرأيتم لو وضعها في حرام أكان عليه وزر ؟ فكذلك إذا وضعها في الحلال كان له أجر "

رواه مسلم.

ความว่า: จากท่านอบูซัรฺเช่นกัน ท่านกล่าวว่า: มีเศาะหาบะฮ์ของท่านเราะสูลุลลอฮ์กลุ่มหนึ่งได้กล่าวแก่ท่านว่า:

“โอ้เราะสูลุลลอฮ์ ! พวกคนรวยได้เอาบุญไปหมดแล้ว พวกเขาละหมาดเหมือนกับพวกเราละหมาด และพวกเขาถือศีลอดเหมือนกับพวกเราถือศีลอด แต่พวกเขาได้บริจาคทาน (เศาะดะเกาะฮ์) ด้วยทรัพย์สินที่มีล้นเหลือของเขา”

ท่านนบีกล่าวว่า: “อัลลอฮ์มิได้ทรงสร้างสิ่งที่ใช้บริจาคทานให้แก่พวกท่านดอกหรือ?

แท้จริงทุก ๆ การตัสบีหฺ (การกล่าวว่า "สุบฮันัลลอฮ์") เป็นการบริจาคทาน

และทุก ๆ การตักบีรฺ (การกล่าวว่า "อัลลอฮ์อักบาร") เป็นการบริจาคทาน

และทุก ๆ การตะหฺมีด (การกล่าวว่า "อัลหัมดุลิลลาฮ์") เป็นการบริจาคทาน

และทุก ๆ การตะฮฺลีล (การกล่าวว่า ลา อิลาฮะ อิลัลลลอฮ์) เป็นการบริจาคทาน

และการสั่งใช้ให้ทำความดีเป็นการบริจาคทาน การห้ามปรามจากสิ่งชั่วช้าเป็นการบริจาคทาน

และการหลับนอนกับภรรยาของท่านก็การบริจาคทาน”

พวกเขาถามว่า : “โอ้ท่านเราะสูลุลลอฮ์ การที่คนใดคนหนึ่งจากพวกเราได้ระบายความใคร่ของเขา ๆ จะได้รับบุญด้วยหรือ ?”

ท่านเราะสูลุลลอฮ์ตอบว่า : “พวกท่านจงบอกฉันชี้ว่า หากเขาระบายความโกรธของเขาในทางที่หะรอม เขาจะมีความผิดใช่ไหม ? ดังนั้นก็เช่นเดียวกัน หากเขาระบายความโกรธของเขาในทางที่อนุญาต (หะلال) เขาก็ได้รับผลบุญ”

หะดีษบันทึกโดยมุสลิม¹

¹ มุสลิม, อัล-ญามิอ, ภาค: ซะกาต, บท: อธิบายถึงการเคาะตะเกาะฮ์ว่าสามารถเกิดขึ้นกับทุกๆ อย่างที่เป็นสิ่งที่ต้องห้าม, เลขที่: 1006.

كثر طرق الخير

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال : قال رسول الله ﷺ :

" كل سلامى من الناس عليه صدقة كل يوم تطلع فيه الشمس : تعدل بين اثنين صدقة ، وتعين الرجل في دابته فتحمله عليها أو ترفع له عليها متاعه صدقة ، والكلمة الطيبة صدقة ، وبكل خطوة تمشيها إلى الصلاة صدقة ، وتميط الأذى عن الطريق صدقة "

رواه البخاري ومسلم.

ความว่า: จากท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ رضي الله عنه เล่าว่า : ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า :

“ทุก ๆ ข้อต่อของมนุษย์จำเป็นต้องทำการบริจาคทาน (เศาะดะเกาะฮฺ) ทุก ๆ วันที่ดวงอาทิตย์ยังขึ้นอยู่:

การที่ท่านให้ความเป็นธรรมระหว่างคนสองคนเป็นการบริจาคทาน

การที่ท่านช่วยเหลือชายคนหนึ่งในเรื่องสัตว์พาหนะของเขา โดยท่านพยุงเขาให้ขึ้นขี่มันหรือช่วยยกสัมภาระขึ้นบนสัตว์พาหนะของเขา ล้วนเป็นการบริจาคทาน

คำพูดที่ดีเป็นการบริจาคทาน

ทุกๆ อย่างก้าวที่ท่านเดินไปละหมาดเป็นการบริจาคทาน

และการที่ท่านขจัดสิ่งที่เป็นอันตรายหรืออาจก่อความเดือดร้อนออกจากท้องถนนเป็นการบริจาคทาน”

หะดีษบันทึกโดยอัล-บุคอรีย¹และมุสลิม².

¹ อัล-บุคอรีย, อัล-ญามิอ, ภาค: การไกล่เกลี่ย, บท: ความประเสริฐของการไกล่เกลี่ยระหว่างผู้คนและให้ความเป็นธรรมระหว่างพวกเขา, เลขที่: 1009.

² มุสลิม, อัล-ญามิอ, ภาค: ซะกาต, บท: อธิบายถึงการเศาะดะเกาะฮฺว่าสามารถเกิดขึ้นกับทุกๆ อย่างที่เป็นสิ่งที่ดีงาม, เลขที่: 1009.

تعريف البر والإثم

عن النواس بن سمعان رضي الله عنه عن النبي ﷺ قال :

" البر حسن الخلق والإثم ما حاك في نفسك وكرهت أن يطلع عليه الناس "

. رواه مسلم .

وعن وابصة بن معبد قال :

" أتيت رسول الله فقال : " جئت تسأل عن البر " قلت : نعم . قال : " استفت قلبك " البر ما اطمأنت إليه النفس واطمأن إليه القلب . والإثم ما حاك في النفس وتردد في الصدر ؛ وإن أفتاك الناس وأفتوك "

حديث حسن روينه في مسندي الإمامين أحمد بن حنبل والدارمي بإسناد حسن .

ความว่า: จากท่านอัน-นวะส อิบน์ ลัมอาน رضي الله عنه จากท่านนบี ﷺ ท่านกล่าวว่า:

“ความดีนั้นคือ การมีจรรยาบรรณทางตรงส่วน ความชั่วนั้นคือ สิ่งที่ทำให้กระสับกระส่ายในตัวท่าน และท่านก็ไม่ชอบให้ใครรู้เห็น”.

หน้าที่บันทึกโดยมุสลิม¹

และจากท่านอาบิเศาะฮฺ อิบน์ มะอฺบุด เล่าว่า : “ฉันได้ไปหาท่านเราะสูลุลลอฮฺ และท่านก็ได้ถามฉันว่า:

“ท่านมาเพื่อถามเกี่ยวกับความดีใช่ไหม ?”

ฉันตอบว่า “ใช่”

ท่านจึงกล่าวว่า: “ท่านจงถามใจของท่านเถิด ความดีคือ สิ่งที่ทำให้ตัวและหัวใจสงบ และความชั่วนั้นคือ สิ่งที่ทำให้เกิดความกระสับกระส่ายในตัวและลี้ใจ ถึงแม้ว่าผู้ใดจะได้ให้คำตอบแก่ท่านแล้วก็ตาม²”.

¹ มุสลิม, อัล-ญามิอ, ภาค: ความดี การเชื่อมสัมพันธ์ และมารยาท, บท: นิยามของความดีและความชั่ว, เลขที่: 4607.

² จิตใต้สำนึกของมนุษย์ย่อมรู้ดีว่าสิ่งไหนคือสิ่งดีและสิ่งชั่ว ถึงแม้ว่ามนุษย์จะพยายามบอกว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งดีหรือชั่ว แต่เมื่อมันค้านกับจิตใต้สำนึกมนุษย์แล้วก็มีอาจปกปิดได้.

หะดีษอยู่ในระดับหะสัน และเราได้รายงานหะดีษนี้จากหนังสือมุสнадอิมามอะหมัด อิบน์ หันบัล¹ และมุสнадอิมามอัลด-ดาริมีย² ด้วยสายรายงานที่ดี.

¹ อะหมัด, อัล-มุสнад, เลขที่: 18006.

² อัลด-ดาริมีย, อัล-มุสнад, ภาค: การซื้อขาย, บท: ละทิ้งสิ่งที่ทำให้ท่านคลุมเครือและยึดไว้ซึ่งสิ่งที่ไม่ได้ทำให้ท่านคลุมเครือ, เลขที่: 2533.

السمع والطاعة

عن أبي نجیح العریاض بن ساریة رضی اللہ عنہ قال :

"وعظنا رسول الله ﷺ موعظة وجلت منها القلوب وذرفت منها العيون . فقلنا يا رسول الله كأنها موعظة مودع فأوصنا ، قال :

" أوصيكم بتقوى الله عزوجل ، والسمع والطاعة وإن تأمر عليكم عبد ، فإنه من يعش منكم فسيرى اختلافاً كثيراً ؛ فعليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين عضوا عليها بالنواجذ وإياكم ومحدثات الأمور فإن كل بدعة ضلالة "

رواه أبو داود والترمذي وقال : حديث حسن صحيح.

ความว่า: จากท่านอุมฺมะฮฺ อัล-อิรฺบฏ อิบน์ สารีเย رضی اللہ عنہ เล่าว่า:

“ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ ได้ตักเตือนเราด้วยการตักเตือนหนึ่งที่ทำให้จิตใจหวาดหวั่น และน้ำตาเอ่อล้น แล้วพวกเราก็ก้าวว่า: “โอ้เราะสูลุลลอฮ์ ประหนึ่งว่านั่นคือคำตักเตือนของผู้จะจากลา ดังนั้นท่านจงสั่งเสียให้แก่พวกเราเถิด”.

ท่านกล่าวว่า : “ฉันขอสั่งเสียพวกท่านให้มีความยำเกรงต่ออัลลอฮ์ผู้ทรงเกียรติและสูงส่งยิ่ง และจงเชื่อฟังและปฏิบัติตาม ถึงแม้ว่าทาสคนหนึ่งจะปกครองท่านก็ตาม และหากผู้ใดผู้หนึ่งในหมู่พวกท่านมีชีวิตยืนต่อไป เขาจะได้พบกับความขัดแย้งอันมากมาย ดังนั้นพวกท่านจงยึดไว้ซึ่งสุนนะฮ์ของฉัน และสุนนะฮ์ของบรรดาเคาะลีฟะฮ์ผู้ทรงธรรมที่ได้รับทางนำ จงกีดมันด้วยฟันกราม และพวกท่านจงพึงระวังต่ออุตริกรรมทั้งหลาย เพราะทุก ๆ อุตริกรรม (ปิตอะฮ์) นั่นคือความหลงผิด และทุก ๆ ของความหลงผิดนั้นอยู่ในไฟนรก”

หน้าที่บันทึกโดยอุมฺมฺาดาวูด¹ และอัต-ติรมิซีย² และท่านกล่าวว่า หน้าที่อยู่ในระดับหะสันเคาะหีหฺ.

¹ อุมฺมฺาดาวูด, อัล-สุนัน, ภาค: อัล-สุนนะฮ์, บท: เจริญรอยตามสุนนะฮ์, เลขที่: 4607.

² อัต-ติรมิซีย, อัล-ญามิอ, ภาค: ความรู้, บท: ยึดสุนนะฮ์และห่างไกลจากอุตริกรรม, เลขที่: 2676.

أبواب الخير

عن معاذ بن جبل رضي الله عنه قال :

قلت يا رسول الله أخبرني بعمل يدخلني الجنة ويباعدني عن النار قال : " لقد سألت عن عظيم وإنه ليسير على من يسره الله تعالى عليه : تعبد الله لا تشرك به شيئا وتقيم الصلاة وتؤتي الزكاة وتصوم رمضان وتحج البيت.

ثم قال : ألا أدلك على أبواب الخير ؟ الصوم جنة ، والصدقة تطفئ الخطيئة كما يطفئ الماء النار ، وصلاة الرجل في جوف الليل ، ثم تلا ﴿ تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ ﴾ حتى بلغ ﴿ يَعْمَلُونَ ﴾ ثم قال : ألا أخبرك برأس الأمر وعموده وذروة سنامه ؟ قلت : بلى يا رسول الله ، قال : رأس الأمر الإسلام ، وعموده الصلاة ، وذروة سنامه الجهاد.

ثم قال : ألا أخبرك بملاك ذلك كله ؟ قلت : بلى يا رسول الله ، فأخذ بلسانه وقال : كف عليك هذا ، قلت : يا نبي الله ! وإنا لمؤاخذون بما نتكلم به ؟ فقال : ثكلتك أمك يا معاذ ، وهل يكب الناس في النار على وجوههم أو قال على مناخرهم إلا حصائد ألسنتهم.

رواه الترمذي وقال حديث حسن صحيح .

ความว่า: จากท่านมูอาซ อิบน์ญะบัล رضي الله عنه เล่าว่า:

“ฉันได้ถามท่านนบีว่า: “โอ้เราะซูลุลลอฮฺ โปรดบอกฉันซึ่งการงานหนึ่งที่ทำให้ฉันได้เข้าสวรรค์ และทำให้ฉันห่างไกลจากไฟนรกด้วยเถิด” ท่านตอบว่า: “แท้จริงท่านได้ถามเรื่องที่ยิ่งใหญ่นัก แต่ทว่ามันเป็นเรื่องง่ายสำหรับผู้ที่ยัลลอฮฺทรงประทานความง่ายดายแก่เขา นั่นก็คือท่านอิมามอะฮ์มัดอะลลอฮฺ โดยที่ท่านไม่ตั้งภาคีใด ๆ กับพระองค์ ท่านละหมาด ท่านจ่ายซะกาต ท่านถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน ท่านประกอบพิธีหัจญ์ ณ บัยตุลลาฮ์”

หลังจากนั้น ท่านได้กล่าวว่า : “เอาไหมฉันจะบอกแก่ท่านซึ่งบรรดาประตูของความดีงาม ? การถือศีลอดคือเกราะกำบัง และการบริจาคทาน (เศาะดะเกาะฮฺ) สามารถลบล้างความผิด เสมือนกับน้ำที่ดับไฟ และการละหมาดของคน ๆ หนึ่งในยามค่ำคืน”

หลังจากนั้นท่านก็อ่าน

﴿تَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ﴾

จนถึง

﴿يَعْمَلُونَ﴾

หลังจากนั้นท่านได้กล่าวอีกว่า : “เอาไหมฉันจะบอกแก่ท่านซึ่งเป็นหัวหลักของกิจการงาน เสาของมัน และจุดสุดยอดของมัน ?” ฉันตอบว่า: “เอาซี ท่านเราะสูลุลลอฮฺ” ท่านกล่าวว่า: “หัวหลักของกิจการงานคืออิสลาม เสาของมันคือการละหมาด และจุดสุดยอดของมันคือการญิฮาด”

หลังจากนั้นท่านได้กล่าวอีกว่า : “เอาไหมฉันจะบอกแก่ท่านซึ่งสิ่งที่ครอบคลุมทั้งหมดที่กล่าวมา ?” “ฉันตอบว่า”: “เอาซี ท่านเราะสูลุลลอฮฺ” แล้วท่านก็จับลิ้นของท่าน และกล่าวว่า: “ท่านจงระวังสิ่งนี้”

ฉันจึงกล่าวว่า: “อินปียของอัลลอฮฺ พวกเราจะถูกไต่สวนในสิ่งที่เราได้พูดด้วยกระนั้นหรือ ?” ท่านตอบว่า : “แม่ของท่านได้ขาดท่านแล้วโอมฺอาซเอัย¹ แล้วที่มนุษย์ต้องถล่าน้ำหรือจมน้ำในไฟนรกมิใช่เพราะผลจากลิ้นดอกหรือ ?”

หะดีษบันทึกโดยอัต-ติรมิซีย์ และท่านกล่าวว่า หะดีษอยู่ในระดับหะสันเศาะหี้ห².

¹ เป็นสำนวนพูดในภาษาอาหรับที่กล่าวออกมาเพื่อเป็นการเตือนหรือตักเตือนตน.

² อัต-ติรมิซีย์, อัล-ญามิอ, ภาค: การศรัทธา, บท: เกียรติของการละหมาด, เลขที่: 2616.

الوقوف عند حدود الشرع

عن أبي ثعلبة الخشني جرثوم بن ناشر رضي الله عنه عن رسول الله ﷺ قال :

" إن الله تعالى فرض فرائض فلا تضيعوها ، وحد حدودا فلا تعتدوها وحرم أشياء فلا تنتهكوها ، وسكت عن أشياء رحمة لكم غير نسيان فلا تبحثوا عنها "

حديث حسن رواه الدارقطني وغيره .

ความว่า: จากท่านอับดุลอะละอะฮ์ อัล-คุซัยบี นั่นคือญะรฺธอม อิบน์ นาษิร رضي الله عنه จากท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ ท่านกล่าวว่า:

“แท้จริงอัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่งได้ทรงกำหนดบทบัญญัติต่าง ๆ (ที่เป็นฟัรฎุ) ดังนั้นพวกท่านอย่าได้ละเลยบทบัญญัติเหล่านั้น และพระองค์ก็ได้ทรงวางขอบเขตต่าง ๆ ดังนั้นพวกท่านจงอย่าล่วงล้ำขอบเขตเหล่านั้น และพระองค์ได้ทรงห้ามหลายสิ่งหลายอย่าง ดังนั้นพวกท่านอย่าได้ละเมิดมัน และพระองค์ได้ทรงเจียบเจียดต่อหลายสิ่งหลายอย่าง¹ ทั้งนี้เพื่อเป็นความเมตตาแก่พวกท่าน มิใช่เพราะความหลงลืม ดังนั้นพวกท่านจงอย่าได้พยายามสืบเสาะสิ่งเหล่านั้น”.

หะดีษอยู่ในระดับหะสัน บันทึกโดยอัด-ดาเราะกูณีย² และท่านอื่น ๆ.

¹ ไม่ได้ระบุว่าเป็นสิ่งต้องห้าม (หะรอม) หรืออนุมัติ (หะลาล)

² อัด-ดาเราะกูณีย, อัล-สุนัน, ภาค: การให้น้ำนม, เลขที่: 4445.

หน้าที่ที่ 31 การใช้ชีวิตอย่างสมถะในโลกนี้

الزهد في الدنيا

عن أبي العباس سهل بن سعد الساعدي رضي الله عنه قال :

جاء رجل إلى النبي ﷺ فقال : يا رسول الله دلني على عمل إذا عملته أحبني الله وأحبنى الناس فقال :

" ازهد في الدنيا يحبك الله ، وازهد فيما عند الناس يحبك الناس "

حديث حسن ، رواه ابن ماجه وغيره بأسانيد حسنة.

ความว่า: จากท่านอบูอัล-อับบาส นั่นคือสะอูด อิบน์ สะอูด อัศ-สาอิดีย رضي الله عنه เล่าว่า:

“มีชายคนหนึ่งมาหาท่านนบี ﷺ แล้วถามว่า: “โอ้ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ! ได้โปรดชี้แนะแก่ฉันถึงการทำงานหนึ่งซึ่งเมื่อฉันทำแล้ว อัลลอฮฺจะทรงรักฉัน ในขณะที่เดียวกันผู้อื่นก็จะรักฉันด้วย”.

ท่านตอบว่า : “ท่านจงใช้ชีวิตอย่างสมถะในโลกนี้ แล้วอัลลอฮฺจะรักท่าน และจงสมถะ (ไม่โลภและอยากได้) ในสิ่งที่อยู่กับมนุษย์ แล้วพวกเขาจะรักท่าน”.

หน้าที่อยู่ในระดับหะสัน บันทึกโดยอิบนุมาญะฮฺ¹ และท่านอื่น ๆ ด้วยบรรดาสายรายงานที่หะสัน.

¹ อิบน์มาญะฮฺ, อัศ-สุนัน, ภาค: ความสมถะ, บท: ใช้ชีวิตอย่างสมถะในโลกนี้, เลขที่: 4102.

หะดีษที่ 32 อย่าก่อความเดือดร้อนแก่ผู้อื่นและจงอย่าก่อความเดือดร้อนซึ่งกันและกัน

لا ضرر ولا ضرار

عن أبي سعيد سعد بن مالك بن سنان الخدري أن رسول الله ﷺ قال :
" لا ضرر ولا ضرار "

حديث حسن ، رواه ابن ماجه والدارقطني وغيرهما مسنداً ، ورواه مالك في الموطأ عن عمرو بن يحيى عن أبيه عن النبي مرسلأ فأسقط أبا سعيد . وله طرق يقوي بعضها بعضاً.

ความว่า: จากท่านอับดุลอะซีซ นั้นคือสะอูด อิบน์ มาลิก อิบน์ สินาน อัล-คุดรี رضي الله عنه เล่าว่า: ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวว่า:

“จงอย่าก่อความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น และจงอย่าก่อความเดือดร้อนซึ่งกันและกัน”

หะดีษอยู่ในระดับหะสัน บันทึกโดยอิบน์มาญะฮ์¹และอัด-ดาเราะญนี² และท่านอื่น ๆ นอกจากท่านทั้งสองด้วยสายรายงานถึงท่านนบี ﷺ และบันทึกโดยมาลิกในหนังสือ “อัล-มุวัฏฏะฮ์”³ จากอัมร อิบน์ ยะหยา จากพ่อของเขา จากท่านนบี ﷺ ด้วยสายรายงานที่มูร้อล โดยไม่ได้ระบุอับดุลอะซีซ. และสำหรับหะดีษบทนี้มีสายรายงานอื่น ๆ อีกที่ต่างสามารถยกระดับสายรายงานให้มีน้ำหนักได้.

¹ อิบน์มาญะฮ์, อัล-สุนัน, ภาค: บทบัญญัติต่าง ๆ, บท: ใครที่สร้างอาคารในสิทธิของตัวเองที่ไปทำความเดือดร้อนแก่เพื่อนบ้าน, เลขที่: 2341.

² อัด-ดาเราะญนี, อัล-สุนัน, ภาค: อุมร رضي الله عنه, บท: สตรีต้องถูกประหารเมื่อตกมูร้อด, เลขที่: 4597.

³ มาลิก, อัล-มุวัฏฏะฮ์ (รายงานโดยยะหยา อัล-ลัยษีย), ภาค: การตัดสินความ, บท: ข้อตัดสินเกี่ยวกับข้อมือ, เลขที่: 4597.

หะดีษที่ 33 การแสดงพยานหลักฐานจำเป็นสำหรับผู้เป็นโจทก์

البينة على المدعي

عن ابن عباس رضي الله عنهما أن رسول الله ﷺ قال :

" لو يعطى الناس بدعواهم ، لادعى رجال أموال قوم ودماءهم ، لكن البينة على المدعي واليمين على من أنكر "

حديث حسن ، رواه البيهقي وغيره هكذا ، وبعضه في الصحيحين .

ความว่า: จากท่านอิบนุอับบาส เราะฎียัลลอฮุอันฮูมา จากท่านเราะสูลุลลอฮฺ ﷺ ท่านกล่าวว่า:

“หากมนุษย์ได้รับสิทธิทุกอย่างตามที่เขาได้กล่าวอ้างแล้วไซ้ร้ แนนอนยอมมีผู้คนอ้างสิทธิในทรัพย์สินและเลือดเนื้อของกลุ่มชนหนึ่ง แต่ทว่าพยานหลักฐานนั้นจำเป็นสำหรับโจทก์ (ผู้กล่าวอ้าง) และการสาบานสำหรับผู้ที่ถูกกล่าวหา”

หะดีษอยู่ในระดับหะสัน บันทึกโดยอัล-บัยฮะกี¹ และท่านอื่น ๆ ด้วยสำนวนนี้ และบางส่วนมีบันทึกอยู่ในหนังสือเศาะหีฟทั้งสอง².

¹ อัล-บัยฮะกี, อัล-สุหนัน อัล-กูบรอ, ภาค: การกล่าวอ้างและพยานหลักฐาน, บท: พยานหลักฐานจำเป็นสำหรับโจทก์และการสาบานสำหรับผู้ที่ถูกกล่าวหา, เล่มที่: 20990.

² อัล-บุคอรี, เล่มที่: 2514, 2662, 4522 และมุสลิม, เล่มที่: 1711.

تغيير المنكر فريضة

عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه قال : سمعت رسول الله يقول :

"من رأي منكم منكرا فليغيره بيده ، فإن لم يستطع فبلسانه ، فإن لم يستطع فبقلبه ، وذلك أضعف الإيمان"
رواه مسلم .

ความว่า: จากท่านอบูสะอีด อัล-คุดรี رضي الله عنه เล่าว่า: “ฉันได้ยินท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวว่า:

“ใครก็ตามในหมู่พวกท่านพบเห็นสิ่งชั่วหนึ่ง ๆ เขาก็จงเปลี่ยนแปลงมันด้วยมือของเขา หากเขาไม่มีความสามารถก็จงเปลี่ยนแปลงด้วยลิ้น (คำพูดหรือการตักเตือน) ของเขา หากเขาไม่มีความสามารถก็จงเปลี่ยนแปลงด้วยใจ (ปฏิเสธด้วยใจ) ของเขา และนั่นคือการศรัทธาที่อ่อนแอที่สุด”

หน้าที่นี้บันทึกโดยมุสลิม¹.

¹ มุสลิม, อัล-ญามิอ, ภาค: การศรัทธา, บท: อธิบายว่าการปรามสิ่งชั่วนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการศรัทธา, เลขที่: 78.

المسلم أخو المسلم

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال : قال رسول الله ﷺ :

"لا تحاسدوا ، ولا تناجشوا ، ولا تباغضوا ، ولا تدابروا ، ولا يبيع بعضكم على بيع بعض ،
وكونوا عباد الله إخواناً .

المسلم أخو المسلم لا يظلمه ولا يخذله ولا يكذبه ولا يحقره . التقوى ها هنا - ويشير إلى
صدره ثلاث مرات - بحسب امرئ من الشر أن يحقر أخاه المسلم . كل المسلم على المسلم حرام : دمه
وماله وعرضه "

رواه مسلم .

ความว่า: จากอนูท่านสุรียเราะฮ์ رضي الله عنه เล่าว่า: ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวว่า:

“พวกท่านจงอย่าอิจฉาริษยากัน จงอย่าทำให้ราคาสินค้าสูงขึ้น¹ จงอย่าเกลียดชังกัน จงอย่าหมองเหม็น
กัน จงอย่าขายสินค้าตัดราคากัน และพวกท่านจงเป็นป่าวของอัลลอฮ์ฉันท์พี่น้องกัน มุสลิมเป็นพี่น้องของมุสลิม
ไม่อธรรมกัน ไม่ทอดทิ้งกัน ไม่โกหกกัน และไม่ดูถูกเหยียดหยามกัน.

ความยำเกรง (ตักวา) อยู่ที่นี่ - และท่านก็ชี้ที่หน้าอกของท่านสามครั้ง - เป็นที่เพียงพอแล้วสำหรับคน ๆ
หนึ่งซึ่งความชั่วช้า คือการที่เขาดูถูกเหยียดหยามพี่น้องมุสลิมของเขา.

มุสลิมทุกคนต่อมุสลิมด้วยกันเป็นที่ต้องห้าม ซึ่งเลือดเนื้อของเขา ทรัพย์สินของเขา และเกียรติของเขา”.

หะดีษบันทึกโดยมุสลิม².

¹ หมายถึงทำให้แก่งแย่งกันค้าว่าดี แล้วถือโอกาสขึ้นราคาสินค้าโดยไม่เป็นธรรม ท่านอิบนุเราะฮ์บอกเล่าว่า และอาจหมายถึงการคดโกงในทุก ๆ รูปแบบ (ญามิอุ อัล-อุลุม วัลหิกัม 1/328)

² มุสลิม, อัล-ญามิอุ, ภาค: การทำดี การเชื่อมสัมพันธ์ และมารยาทต่าง ๆ , บท: ห้ามอธรรมต่อมุสลิม, เลขที่: 2564.

قضاء حوائج المسلمين

عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي ﷺ قال :

" من نفس عن مؤمن كربة من كرب الدنيا نفس الله عنه كربة من كرب يوم القيامة .
ومن يسر على معسر يسر الله عليه في الدنيا والآخرة .
ومن ستر مسلماً ستره الله في الدنيا والآخرة .
والله في عون العبد ما كان العبد في عون أخيه .
ومن سلك طريقاً يلتمس فيه علماً سهل الله له به طريقاً إلى الجنة .
وما اجتمع قوم في بيت من بيوت الله يتلون كتاب الله ويتدارسونه بينهم إلا نزلت عليهم
السكينة وغشيتهم الرحمة وحفتهم الملائكة وذكرهم الله فيمن عنده .
ومن بطأ به عمله لم يسرع به نسبه "

رواه مسلم بهذا اللفظ .

ความว่า: จากท่านอบูฮุร็อยเราะฮฺ رضي الله عنه จากท่านนบี ﷺ ท่านกล่าวว่า:

“ใครก็ตามที่บรรเทาความทุกข์ยากของผู้ศรัทธาจากบรรดาความทุกข์ยากต่าง ๆ ของโลกดุนยา อัลลอฮ์ก็จะบรรเทาความทุกข์ยากของเขาจากบรรดาความทุกข์ยากต่าง ๆ ของวันปรโลกเช่นกัน”

“และใครก็ตามที่ให้ความสะดวกแก่ผู้ขัดสน อัลลอฮ์ก็จะให้ความสะดวกแก่เขาทั้งในโลกนี้และโลกหน้า”

“และใครก็ตามที่ปกปิด (สิ่งที่น่าละอายหรือความผิด)¹ ของมุสลิม อัลลอฮ์ก็จะทรงปกปิดเขาทั้งในโลกนี้และโลกหน้า”

“และอัลลอฮ์พร้อมจะให้ความช่วยเหลือบ่าว ตราบิดที่บ่าวยังอยู่ในการให้ความช่วยเหลือแก่พี่น้องของเขา”

“และผู้ใดก็ตามที่เดินทางเพื่อแสวงหาความรู้ อัลลอฮ์จะทรงประทานความง่ายดายแก่เขาซึ่งเส้นทางสู่สวรรค์”

¹ คือความผิดที่ไม่ได้ก่อความเดือดร้อนหรือเสียหายแก่คนอื่น ๆ และการเปิดเผยไม่มีความจำเป็นใด ๆ ทั้งสิ้น และการปกปิดนั้นมิได้หมายความว่าไม่จำเป็นต้องตักเตือน แต่ให้มีการตักเตือนอย่างลับ ๆ และไม่เปิดเผยต่อบุคคลอื่น.

“และไม่มีกลุ่มชนใดที่รวมตัวกัน ณ บ้านหลังหนึ่งในบรรดาบ้านของอัลลอฮ์ (มัสนัด) โดยที่พวกเขาอ่าน คัมภีร์ของพระองค์ และศึกษากันระหว่างพวกเขา นอกจากความสงบนิ่ง (สะกีนะฮ์) จะลงมายังพวกเขา และความเมตตา (เราะห์มัต) จะปกคลุมพวกเขา มลาอิกะฮ์จะห้อมล้อมพวกเขา และอัลลอฮ์จะทรงรำลึกถึงพวกเขาท่ามกลางผู้ที่อยู่กับพระองค์”¹.

“และผู้ใดก็ตามที่ทำงานของเขาขาดตกบกพร่อง² เชื้อสายและวงศ์ตระกูลของเขาก็มีอายกระดับเขาได้”.

หะดีษบันทึกโดยมุสลิม³ ด้วยสำนวนนี้

¹ อิบน์เราะอูบกล่าวว่า การรำลึกของอัลลอฮ์ต่อบางของพระองค์คือ การสรรเสริญเขาท่ามกลางบรรดามลาอิกะฮ์ของพระองค์ (ญามิอฺ อัล-อุลุม วาลหิกม 1/346)

² หมายถึงไม่ถึงขั้นระดับของผู้ที่ทำงานอย่างครบถ้วนสมบูรณ์หรือไม่ถึงขั้นระดับของผู้ที่มีตำแหน่งสูงในวันปรโลก.

³ มุสลิม, อัล-ญามิอ, ภาค: การซิกิรฺ การดูอาห์ การเตาบัต และการอิสติฆฟาร, บท: ความประเสริฐของการรวมตัวกันอ่านอัลกุรอาน, เลขที่: 2699.

الترغيب في فعل الحسنات

عن ابن عباس رضي الله عنهما عن رسول الله ﷺ فيما يرويه عن ربه تبارك وتعالى قال :

" إن الله كتب الحسنات والسيئات ثم بين ذلك ؛ فمن هم بحسنة فلم يعملها كتبها الله عنده حسنة كاملة وإن هم بها فعلها كتبها الله عنه عشر حسنات إلى سبعمائة ضعف إلى أضعاف كثيرة . وإن هم بسيئة فلم يعملها كتبها الله عنده حسنة كاملة وإن هم بها فعلها كتبها الله سيئة واحدة "

رواه البخاري ومسلم في صحيحهما بهذه الحروف.

ความว่า: จากท่านอิบนุอับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม จากท่านเราะสูลุลลอฮฺ ﷺ ท่านได้รายงานจากพระผู้
อภิบาลของท่าน ผู้ทรงจำเริญและผู้ทรงสูงส่ง พระองค์ได้ตรัสว่า:

“แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงบันทึกความดีและความชั่วทั้งหลาย แล้วพระองค์ได้ทรงชี้แจงเรื่องดังกล่าวว่า

ใครก็ตามที่ปรารถนาจะทำความดีอย่างหนึ่ง แต่แล้วเขาไม่ได้ทำ อัลลอฮ์จะทรงบันทึก ณ พระองค์ซึ่ง
หนึ่งความดีอย่างสมบูรณ์

และหากเขาปรารถนาที่จะทำมัน แล้วเขาก็ได้ลงมือทำ อัลลอฮ์จะทรงบันทึก ณ พระองค์ซึ่งสิบความดี
และพระองค์จะทรงเพิ่มพูนอีกถึงเจ็ดร้อยเท่าจนทวีคูณอย่างมากมาย

และหากเขาปรารถนาที่จะทำความชั่วอย่างหนึ่ง แต่แล้วเขาไม่ได้ทำ อัลลอฮ์จะทรงบันทึก ณ พระองค์ซึ่ง
หนึ่งความดีอย่างสมบูรณ์

และหากเขาปรารถนาที่จะทำมัน แล้วเขาก็ได้ลงมือทำ พระองค์จะทรงบันทึก ณ พระองค์ซึ่งหนึ่งความผิด
เท่านั้น”.

หน้าที่บันทึกโดยอัล-บุคอรี¹ และมุสลิม² ในหนังสือเศาะหิห์ของท่านทั้งสองด้วยถ้อยสำนวนนี้.

¹ อัล-บุคอรี, อัล-ญามิอ, ภาค: อัร-ริกอก, บท: ใครก็ตามที่ปรารถนาจะทำความดีหรือความชั่ว, เลขที่: 6491.

² มุสลิม, อัล-ญามิอ, ภาค: การศรัทธา, บท: เมื่อว่าปรารถนาจะทำความดีเขาจะถูกบันทึกและเมื่อปรารถนาจะทำความชั่วเขาจะไม่ถูกบันทึก, เลขที่: 207.

جزاء معاداة الأولياء

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال : قال رسول الله ﷺ : إن الله تعالى قال :

"من عادى لي ولياً فقد آذنته بالحرب ، وما تقرب إلي عبدي بشيء أحب إلي مما افترضته عليه ، ولا يزال عبدي يتقرب إلي بالنوافل حتى أحبه ، فإذا أحببته كنت سمعه الذي يسمع به ، وبصره الذي يبصر به ، ويده التي يبطش بها ، ورجله التي يمشي بها ، ولئن سألني لأعطينه ، ولئن استعاذني لأعيذنه"

رواه البخاري .

ความว่า: จากท่านนบูนุซรียเราะฮ์ رضي الله عنه เล่าว่า: ท่านเราะฮ์สุลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวว่า: แท้จริงอัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่งได้ตรัสว่า:

"ผู้ใดก็ตามที่เป็นปรปักษ์กับคนรักของข้า แท้จริงข้าได้ประกาศสงครามกับเขา

และไม่มีสิ่งใดที่บ่าวของข้า ได้ปฏิบัติเพื่อให้ใกล้ชิดกับข้าที่ข้าจะรักยิ่งกว่าสิ่งที่ข้าได้กำหนดเป็นศาสนะ

บັงคับ (ฟัรฎู) เหนือเขา

และบ่าวของข้าจะยังคงปฏิบัติเพื่อให้ใกล้ชิดกับข้าด้วยกับสิ่งที่เป็นสุนัตต่าง ๆ จนกระทั่งข้ารักเขา

และเมื่อใดข้ารักเขา ข้าจะเป็นหูของเขาที่เขาใช้ฟัง เป็นดวงตาของเขาที่เขาใช้มอง เป็นมือของเขาที่เขาใช้หยิบจับ และเป็นเท้าของเขาที่เขาใช้เดิน และหากเขาวิงวอนขอต่อข้า แน่หนอนข้าจะประทานให้แก่เขา และหากเขาขอความคุ้มครองจากข้า ข้าก็ย่อมให้ความคุ้มครองแก่เขา".

หน้าที่ฉบับที่กโดยอัล-นุกอริย¹.

¹ อัล-นุกอริย, อัล-ญามิอ, ภาค: อัร-ริกอกุ, บท: การสำรวมตน, เลขที่: 6502.

หะดีษที่ 39 การไม่เอาผิดเนื่องจากความผิดพลาดและหลงลืม

التجاوز عن الخطأ والنسيان

عن ابن عباس رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ قال :

"إن الله تجاوز لي عن أمتي الخطأ والنسيان وما استكرهوا عليه"

حديث حسن رواه ابن ماجه والبيهقي وغيرهما .

ความว่า: จากท่านอิบนุอับบาส เราะฎียัลลอฮุอันฮุมมา เล่าว่า: ท่านเราะสูลุลลอฮ ﷺ กล่าวว่า:

“แท้จริงอัลลอฮทรงไม่เอาผิดกับประชาชาติของฉันเพื่อฉัน ซึ่งความผิดพลาด การหลงลืม และสิ่งที่พวกเขาถูกบังคับให้กระทำ”.

หะดีษอยู่ในระดับหะสัน บันทึกโดย อิบนุมาญะฮ¹, อัล-บัยฮะกี², และท่านอื่น ๆ นอกจากทั้งสอง³.

¹ อิบนุมาญะฮ, อัล-สุนัน, ภาค: การหย่า, บท: การหย่าของผู้ที่ถูกบังคับหรือหลงลืม, เลขที่: 2043.

² อัล-บัยฮะกี, อัล-สุนัน อัล-กุบรอ, ภาค: การซื้อหย่าและการหย่า, บท: การหย่าของผู้ที่ถูกบังคับ, เลขที่: 14871. และสำนวนหะดีษเป็นของท่าน.

³ อิบนุหิบบาน เลขที่: 7219, อัล-ญะมาอะรอนีย ในหนังสืออัล-มุอญัม อัล-เคาะฟี เลขที่: 765, ในหนังสืออัล-มุอญัม อัล-เอาลั เลขที่: 8273, และในหนังสืออัล-มุอญัม อัล-กะบีร เลขที่: 1430 จากท่านเชาบัน, अबدुरริซซาค เลขที่: 20588 จากท่านอัล-หะสัน, อบูฮุอัยม ในหนังสือทิลยะตุลเอาลียา (6/352)

หะดีษที่ 40 จงอยู่บนโลกนี้เสมือนคนแปลกหน้า

كن في الدنيا غريباً

عن ابن عمر رضي الله عنهما قال : أخذ رسول الله ﷺ بمنكبي فقال :

"كن في الدنيا كأنك غريب أو عابر سبيل"

وكان ابن عمر يقول : " إذا أمسيت فلا تنتظر الصباح ، وإذا أصبحت فلا تنتظر المساء . وخذ من صحتك لمرضك ، ومن حياتك لموتك "

رواه البخاري.

ความว่า: จากท่านอับดุลมุฏริบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมมา เล่าว่า: ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ﷺ ได้จับไหล่ฉัน แล้วกล่าวว่า:

“ท่านจงอยู่บนโลกนี้เสมือนกับว่าท่านเป็นคนแปลกหน้าหรือคนเดินทาง”.

และท่านอับดุลมุฏริบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมมา ได้กล่าวไว้ว่า :

“เมื่อท่านอยู่ในเวลาเย็น¹ ก็จงอย่ารื้อวจจนถึงเวลาเช้า และเมื่อท่านอยู่ในเวลาเช้า² ก็จงอย่ารื้อวจจนถึงเวลาเย็น และจงใช้เวลา (ประกอบกิจการงานที่ดี) ในขณะที่ท่านมีสุขภาพดี เพื่อยามเจ็บป่วยของท่าน และจงใช้เวลา (ประกอบกิจการงานที่ดี) ในขณะที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ เพื่อความตายของท่าน”

หะดีษบันทึกโดยอัล-บุคอรี³.

¹ ความหมายของเวลาเย็น หรือ อัล-มะลาอ์ คือเวลาตั้งแต่ตะวันคล้อยจนถึงเที่ยงคืน (ตะลิลุฟาลิหีน, 4/399)

² ความหมายของเวลาเช้า หรือ อัล-เศาะบาห์ คือเวลาหลังจากเที่ยงคืนจนถึงเที่ยงวัน (ตะลิลุฟาลิหีน, 4/399)

³ อัล-บุคอรี, อัล-ญามิอ, ภาค: อัร-ริกอกุ, บท: คำกล่าวของท่านนบี "ท่านจงอยู่บนโลกนี้", เลขที่: 6414.

اتباع النبي ﷺ

عن أبي محمد عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما قال : قال رسول الله ﷺ :

" لا يؤمن أحدكم حتى يكون هواه تبعاً لما جئت به "

حديث حسن صحيح روينا في كتاب الحجة بإسناد صحيح.

ความว่า : จากท่านอุมมุหัมมัด อับดุลลอฮ์ อิบน์ อัมรฺ อิบน์ อัล-อาศฺ เราะฎียัลลอฮุอันฮูมา เล่าว่า: ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวว่า:

“คนใดคนหนึ่งในกลุ่มพวกท่านจะยังไม่ศรัทธาอย่างแท้จริง จนกว่าอารมณ์ของเขาจะเห็นตามกับสิ่งที่ฉันได้นำมา”

หะดีษอยู่ในระดับหะสันเศาะหี้หฺ เราได้รายงานในหนังสือ “อัล-หุญญะฮฺ”¹ ด้วยสายรายงานที่ถูกต้อง.

¹ หนังสือ “อัล-หุญญะฮฺ” มีชื่อเต็มว่า “อัล-หุญญะฮฺ อะลา ตาริกิ อัล-มะหัจญะฮฺ” ของอับดุลฟัตหฺ นัศรฺ อิบน์ อิบรอฮีม อัล-มัคดิสียฺ อัช-ชาฟีอียฺ เลียซีตีบียัจญ์เราะฮ์คัซซาช 490. (ลิยัรฺ อะอฺลาม อัน-นุบะลาห์ 19/136)

سعة مغفرة الله

عن أنس رضي الله عنه قال : سمعت رسول الله ﷺ يقول : قال الله تعالى :

" يا ابن آدم إنك ما دعوتني ورجوتني غفرت لك على ما كان منك ولا أبالي ، يا ابن آدم لو بلغت ذنوبك عنان السماء ثم استغفرتني غفرت لك ، يا ابن آدم إنك لو أتيتني بقراب الأرض خطايا ثم لقيتني لا تشرك بي شيئاً لأتيتك بقرابها مغفرة "

رواه الترمذي وقال : حديث حسن صحيح .

ความว่า : จากท่านอนัส رضي الله عنه เล่าว่า: ฉันได้ยินท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวว่า: อัลลอฮ์พระผู้สูงส่ง ตรัสว่า:

“โอ้ลูกหลานอาดัม (มวลมนุษย์) เอ๋ย ! ตราบใดที่ผู้เจ้าวิงวอน (ดุอาอ์) และฝากความหวังไว้กับข้าตราบนั้น ข้าจะอภัยในความผิดที่ผู้เจ้าได้กระทำ และข้าก็绝不会สนใจมันอีก”

“โอ้ลูกหลานอาดัมเอ๋ย! แม้ความผิดของผู้เจ้าจะสูงเทียมฟ้า แล้วเจ้าได้ขออภัยโทษต่อข้า ข้าก็จะให้อภัยแก่เจ้า”

“โอ้ลูกหลานอาดัมเอ๋ย! ถ้าหากผู้เจ้ามาหาข้า พร้อมด้วยบาปที่เต็มแน่นเท่าผืนพิภพ แล้วเจ้าได้มาพบกับข้า โดยที่ผู้เจ้าไม่ได้ตั้งใจใด ๆ กับข้า แน่نون ! ข้าก็จะให้อภัยแก่ผู้เจ้าเท่าพิภพเช่นเดียวกัน”.

หะดีษบันทึกโดยอัส-ติรมิซีย¹ และท่านกล่าวว่า เป็นหะดีษอยู่ในระดับหะสันเศาะหี้หฺ.

¹ อัส-ติรมิซีย, อัล-ญามิอ, ภาค: ลักษณะของวันสิ้นโลกฯ, บท: ไม่ระบุ, เลขที่: 2495.